

Vzamem vas izmed narodov, vas zberem iz vseh dežel ... Dam vam novo srce in novega duha, deneb
"Vzamem vas izmed narodov, vas zberem iz vseh dežel ... Dam vam novo srce in novega duha, deneb
v vašo notranost" Ezk 36,24,26

Vabimo vas, da obiščete
našo spletno stran:

<http://ursulinke.rkc.si>

Izdaja:

Slovenska provinca uršulink RU

Odgovarja:

s. Mateja Koršič, Pustovrhova 11,
1210 Ljubljana – Šentvid

Urednica:

s. Marjeta Pija Cevc

Uredniški odbor:

s. Mihaela Bizjak, s. Nina Ipavec, s. Metka Špindler,
s. Marta Triler, s. Simona Zabukovec

Fotografije:

s. Cirila Alič, s. Jakobina Arh, s. Zorica Blagotinšek,
s. Marjeta Pija Cevc, s. Andreja Godnič, s. Nina Ipavec, Alison Kogoj,
s. Božena Kutnar, s. Mary Virginia Orna, Benjamin Pezdir,
Rene Pogorevc, Luigi Quaggiato, s. Jana Rovtar, slovaške juvenistke,
iz arhiva juvenata in noviciata ter s. Andreje Perc

Naslovnica:

s. Hélène Proust

Lektoriranje:

Mihaela Zabukovec

Računalniško oblikovanje:

Benjamin Pezdir

Tisk:

Pancopy Printstudio

December 2013

Angela je glasilo slovenskih
uršulink. Namenjeno je sestram,
sorodnikom in prijateljem.

Izhaja dvakrat letno.

Na glasilo se lahko naročite:
s. Sabina Vakselj,
Polčeva 10, 1241 Kamnik.

Angela se vzdržuje
s prostovoljnimi prispevki.

Če morete kaj prispevati,
denar nakažite

na številko računa:

SI56 2420 0900 4471 032

(Naziv: Provincialat uršulink

Rimske unije;

naslov: Pustovrhova ul. 11;

kraj: 1210 Ljubljana - Šentvid).

»Odrini na globoko ...!« (Lk 5,4)

*»Stopil je v enega izmed čolnov, bil je Simonov,
in Simona prosil, naj odrine malo od kraja.
Sedel je in učil množico iz čolna. Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu:
,Odrini na globoko in vrzite mreže za lov!ž« (Lk 5,3–6)*

Vse od 15. avgusta 2012 smo v občestvu z našimi sestrami po celem svetu potovale v moči teh besed naproti Vrhovnemu kapitlju 2013. Na tej poti smo bile priče mnogim dogodkom, ki so nas povezovali in bogatili. Med te lahko uvrstimo izpoved prvih zaobljub s. Urše Doblehar v začetku aprila in s. Andreje Perc konec avgusta. Bile smo deležne obiskov sester iz različnih provinc, ki so nas pred svojim odhodom na kapitelj želele od blizu spoznati. Skupaj z našimi jubilatkami smo se zahvaljevale Bogu za njegovo zvestobo in ljubezen. Zelo močno smo čutile s s. Metko Capuder v njeni boleznin in poslavljanju od tega sveta in skupaj z njo smo darovale molitve in napore za blagoslov dela na kapitlju.

Kapitelj 2013 je zaključen, prejele smo njegovo sporočilo, ki nas spodbuja, naj si z Angelinim pogumom drznemo biti sprememba, ki jo želimo videti v svetu. Kako nas ona z besedo in s svojim zgledom uči živeti spremenjeno življenje? V Sedmem nasvetu nam polaga na srce: »Držite se stare poti in navad Cerkve, ki so jih uvedli in potrdili številni svetniki po navdihu Svetega Duha. In živite **ново življenje**.« (Sedmi nasvet, v. 22)

V prizadevanju, da bi živele po tem naročilu, se ne zanašamo na svoje moči, ampak na materinsko priprošnjo sv. Angele, ki je rekla, da nam sedaj hoče in more bolj pomagati kot v času svojega življenja na zemlji (prim. Nasveti, Uvodna beseda, v. 25). Zaupamo tudi v priprošnjo s. Metke in drugih sester, ki so že pri Bogu in bolje kot mi vedo, kaj potrebujemo, da izpolnimo Božjo voljo.

Naj z Devico Marijo usmerijo naš pogled h Kristusu, ki znova prihaja kot Dete, da se ga ne bi bali sprejeti. On nam bo dal milost, da bomo zaživel kot ljubljene otroci nebeškega Očeta, med seboj pa kot sestre in bratje po Božji zamisli.

a. Mihaela Bizjak

beseda
uredništva

»Držite se stare poti
in navad Cerkve,
ki so jih uvedli in
potrdili številni
svetniki po navdihu
Svetega Duha. In
živite novo življenje.«

(Sedmi nasvet, v. 22)

kazalo

BESEDA UREDNIŠTVA

»Odrini na globoko ...!« 3

BESEDA PROVINCIALKE

Biti sprememba 5

Sporočilo vrhovnega kapitlja 7

AKTUALNO

Okrepljene in preobražene v Svetem Duhu 8

Pogled na kapitelj od zunaj 10

Mini fotoreportaža vrhovnega kapitlja 12

NAŠE POTI IN DOGODKI

Predkapiteljski obisk na Tajskem in v Kambodži 15

6 ur časovne razlike in nekaj 1000 km stran od Slovenije 19

Sveta Angela – žena žive vere 21

Gospod vse ve ... 23

POŽIREK BOŽJE BESEDE

Iz duhovnih vaj ob sv. Avguštinu 24

VSEŽIVLJENJSKO UČENJE

Teološki atelje – živite novo življenje 25

MIR, PRAVIČNOST IN OHRANITEV STVARSTVA

Vpitje zemlje in njenih prebivalcev 27

IZ VZGOJNIH LOGOV

Utrip noviciata 29

Bog gleda na vsakega od nas 31

Rade bi delile z vami ... 34

POKLICAL SI ME PO IMENU

Bog je vodil moje življenje z dobrim 36

IN MEMORIAM

S. Metka Capuder (1971–2013) 38

SV. ANGELA

Vera svete Angele 40

NAŠ APOSTOLAT

Usposabljanje za mladinske voditelje v Kopru 43

Lepa.si 45

MISIJONI

Drage sestre , dragi prijatelji misijonov, ... 47

Odmev po perujskem misijonu v Sloveniji 49

NAŠE INSTITUCIJE

Obisk sv. Angele 51

„Kar imam, to ti dam“ v Študentskem domu Uršula 52

Delovanje Akademije Mericianum 54

Kulturno društvo Schellenburg 55

IZ NAŠIH SKUPNOSTI

Maribor 57

Ljubljana 58

Mekinje 59

Pržan 60

Sveti Duh 61

Izola 62

USTVARJALNOST

Bledi, izgublja 63

Biti sprememba

beseda
provincialke

V

Vrhovni kapitelj, ki je pri nas vsakih 6 let, daje usmeritve za življenje Ustanove. Sledi prevajanje temeljnih dokumentov v naše jezike. Soočamo se z izzivom, kako Duha ujeti v besede. Mašnik nam je ob sklepu kapitlja dejal, da če nas udeleženske kapitlja ta izkušnja ni spremenila, bomo težko posredovale sporočilo sestram in sodelavcem v naših provincah.

Za nas Slovenke je trd oreh pri prevodu predstavljala besedna zveza: »to be the change«. Biti sprememba. V slovenščini se to ne sliši najboljše in zato iščemo možnosti s »spremeniti pri sebi, kar bi želel videti v svetu«. Ne gre le za stavčno strukturo samostalniške oziroma glagolske oblike. Temeljno vprašanje je, kdo kaj spreminja in kakšna sprememba želimo biti.

Intonacijo sporočilu dajejo svetopisemske besede preroka Ezekijela, ki napovedujejo binško dogodek : »Dam vam novo srce, novega duha denem v vašo notranost.« Binško so sad velikonočne skrivnosti Jezusa Kristusa. Novo srce in duh, ki sta dar Boga, omogočata, da moremo tako vsak izmed nas osebno kot tudi kot skupnosti svoje življenje razumeti in ga živeti v isti velikonočni skrivnosti: izgubljanju življenja, da bi ga lahko znova našli spremenjenega in odrešenega v Jezusu Kristusu.

Na kapitlju smo razumele, da ta dar lahko prejmemo le v skupnostih vere, ko se odpiramo Bogu in drug drugemu v zaupanju in ljubezni.

5

Na kapitlju smo razumele, da ta dar lahko prejmemo le v skupnostih vere, ko se odpiramo Bogu in drug drugemu v zaupanju in ljubezni.

Ko je Peter pri čudežnem ulovu rib spoznal, kdo je Gospod in da je on sam grešnik, je pustil vse in sledil Jezusu. Postal je učenec našega Gospoda in hkrati apostol – tisti, ki je poslan, da oznanja veselo novico – evangelij Jezusa Kristusa. Oznanjati evangelij pomeni najprej, da sami živimo evangelij s spremenjenim srcem. Novo srce, ki ga daje Gospod, je tako kot njegovo sočutno in usmiljeno, odprto za ves svet in za stiske konkretnih ljudi, pa naj bodo to potrebe po hrani, toplini, sprejetosti in končno najgloblje potrebe po smislu in Bogu.

Mene je na nek način spremenilo srečanje z ženo Suzano med sprehodom v enem od rimskih parkov. Najprej me je prosila: »Prega per me. Moli zame.« Ko sva se ponovno srečali, pa mi je rekla: »Pomagaj mi srečati Jezusa!« Dala sem ji svoj rožni venec, ona pa je meni dala svojo zapestnico. Na poti domov sem ugotovila, da je ta zapestnica pravzaprav tudi rožni venec, sicer plastičen in rožnat, kar ni ravno moj stil. Toda, ali sem pripravljena spremeniti svoj stil, poznano obliko, strukturo ... zato da bi ljudje lahko srečali Jezusa?

Sama ne, z novim srcem, ki ga daje Gospod, pa gotovo!

Δ. Mateja Koršič

6

Ko sem odhajala na kapitelj, me je katera od sester v moji skupnosti pospremila z nasmeškom, da bom najbrž tudi kaj za stike z javnostjo.

In res, med kapitljem sem razmišljala, kako deliti utrip kapitlja s sestrami doma in proti koncu kapitlja sem začela zbirati vtise sester iz drugih provinc!

Generalni kapitelj 2013 je bil zame kakor ... sem ga izkusila kot ...

**... Zaklad skrit na njivi!*

Kapitelj? To je polje, na katerem smo skupno iskale skriti zaklad: v vročini, nevihti ali med grmenjem ... Vsako ped zemlje smo preiskale med pogovorom, petjem, molitvijo ali prisluškovanjem Vetriču ...

Δ. Zorice Blagotinšek

Sporočilo vrhovnega kapitlja 2013

„Vzamem vas izmed narodov,
vas zberem iz vseh dežel ...

Dam vam novo srce in novega duha denem
v vašo notranjost“

Ezk 36,24.26

Kot skupnosti vere v poslanstvu
se odprimo z novim srcem in z duhom,
ki sta dar Boga.

Z Angelinim pogumom
si drznimo biti sprememba,
ki jo želimo videti v svetu.

Evangelij nas priganja,
da s sočutjem in solidarnostjo
odpremo svoja srca vpitju zemlje
in njenih prebivalcev.

Delajte, zganite se, verujte, prizadevajte si,
upajte, kličite k njemu iz vsega srca ...

Sv. Angela, Nasveti, Uvodna beseda, 17

aktualno

Okrepljene in preobražene v Svetem Duhu

Kadar je dan minil, ne da bi kaj našle, je bila tu tudi zaskrbljenost.

Odkrite dragocenosti smo dajale v skupno zakladnico! »Mera je bila polna, natrošena, preobilna!«

V province nosimo polna prgišča, ampak dva bisera mi posebej napolnjujeta in preobražata srce – močna prisotnost Jezusa Ženi-na, »Edinega zaklada«, in močno delovanje Svetega Duha, Posvečevalca in Tolažnika.

*a. Jasna Lučić,
Hrvaška*

K

o pokličem otroka po imenu, iz srca, dovolj jasno, glasno in po možnosti z obrazom in očmi, ki se srečajo z njegovimi, se odzove. Ko Duh pokliče uršulinke Rimske unije, posvečene žene v Cerkvi, po klicih vrhovnega kapitlja ... kaj storijo Angeline hčere, ko zaslišijo šest klicev vrhovnega kapitlja?

Okrepljene in preobražene v Svetem Duhu smo poklicane, da poglobimo naš odnos z Jezusom in med seboj v skupnostih vere v poslanstvu. V zavedanju, da nosimo zaklad klica in skupnosti v prstenih posodah, k temu lahko pripomoremo z gojitvijo kontemplativne drže, ki vodi k spreobrnjenju srca. Smo na potezi, da se osebno zavzamemo za podeljevanje Božje besede. Želimo biti bolj pozorne na evangeljsko kakovost naših odnosov po zgledu sv. Angele: razločevanje, dialog, pogum, usmiljenje, upanje, zaupanje, veselje, skupna molitev, skupnostni načrt za poslanstvo.

Okrepljene in preobražene v Svetem Duhu, zakoreninjene v živem izročilu tistih, ki so živele pred nami, smo poklicane, da skupaj iščemo nove načine, kako živeti karizmo v veselju, ustvarjalnosti in preprostosti. Odprimo oči srca za nove obraze karizme, ki se na poseben način razodevajo tudi po tistih, ki se nam pridružujejo danes. Vzemimo si čas, da jim prisluhnemo.

Kot hčere Cerkve hodimo z njo po poti evangelizacije v tem spreminjajočem se svetu, da bi živele evangelij in karizmo sv. Angele s sočutnim srcem. Pozorno in s sočutnim srcem prisluhnimo potrebam vsake osebe in vsega stvarstva ter iščimo nove načine, kako bi odgovorile tem potrebam. Odpirajmo se različnim oblikam

sodelovanja v Cerkvi. Ne pozabimo pa najprej na naše sodelavce in jim v duhu vzajemnosti nudimo možnosti, da bi z nami globlje živeli karizmo sv. Angele.

Skozi vse klice, na poseben način pa skozi klic po medsebojni solidarnosti, seva potreba po odprtosti za spremembe, *da ustvarimo ali prilagodimo naše strukture glede na potrebe in možnosti. Naša mednarodna solidarnost, ki bo prinašala življenje in upanje, bo pričevala za naše občestvo v Jezusu Kristusu.* To bomo zmogle samo okrepljene in preobražene v Svetem Duhu.

V duhu evangelija, ki kliče k miru, pravičnosti in ohranjanju stvarstva – ta klic je potrebno slišati večkrat – *se osebno in kot skupnost znova posvetimo delu za pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva, s posebno pozornostjo na probleme migracije in okolja.*

Tukaj je malo praznega prostora, da odgovorite na zgornje vprašanje ...

V naših srcih pa naj bo prostora zanje veliko, zares veliko, da bi jih negovale in v občestvu iskale odgovor nanje v življenju v prihodnjih šestih letih.

a. Zorica Blagotinšek

*... milosti in izzivov
polna izkušnja in sieme,
v kateri smo delile našo
enost src in volje v sv.
Angeli.*

*a. Diane Fulgenzi,
Združene države
Amerike*

*... priložnost poslušati
ritem Svetega Duha in
plesati skupaj z njim ...!?!*

*a. Ruangkanjana
Chinnapha, Tajska*

*... moje drage hčerke,
najpomembnejše od
vsega je, da ste združene,
srečne skupaj, ena
volja in eno srce. Sem
sredi med vami z Jezusom,
mojim in vašim
Ljubljanim, pomagam
vam v vaši molitvi/po-
pesmi o sv. Angeli.*

*Δ. Chintana
Chatrasubhang,
Tajska*

Pogled na kapitelj od zunaj

V

rhovni kapitelj, ki je »živo dogajanje vse ustanove«, je za nami. Tudi meni je bilo dano, da sem bila lahko zraven in soustvarjala kapiteljsko dogajanje. Čeprav samo »od zunaj in od daleč«.

Bila sem v ekipi 25 sester, ki smo skrbele za to, da je vsakdanje delo kapitulantk potekalo normalno, po načrtovanem urniku. Držale so se dnevnega reda, zato nismo imele z njimi velikih problemov. Največ časa sem preživela v pripravljanju in pospravljanju jedilnice ter okrog vsemogočih rimskih piškotov, tort, biskvitov, čokolad ...

Opazovati dogajanje kapitlja od zunaj je nekaj lepega. Že sam pogled na edinstvo skoraj stotih sester, ki so/smo si že samo po obleki tako različne, je v meni prebujalo hvaležnost in veselje, da smem po Božji milosti in zvestobi pripadati tej mednarodni ustanovi uršulink. Različnost je dar in bogastvo, pa tudi križ, predvsem ob zmešnjavi jezikov.

Bogastvo naše mednarodnosti sem največkrat doživljala ob vsakdanjih, zares lepo oblikovanih svetih mašah. Vsaka provinca je lahko prišla do izraza v vsej svoji enkratnosti in večkrat je sveto mašo spremljal tudi ples. Tudi vsakovečerne pevske vaje so nas nasmejale in po potrebi razgibale. Občasni skupni obedi z vsemi kapitulantkami so v meni poglobljali zavest, da smo si resnično »sestre v krvi Jezusa Kristusa« in da nas vse združuje in povezuje sveta mati Angela. Bila je živo navzoča med nami.

Hvaležna sem za to izkušnjo, da sem lahko ta čas kapitlja preživela s sestrami z vsega sveta in prispevala svoj delež pri služenju v naši generalni hiši. V Rimu, v srcu Cerkve. V mestu, ki je bilo zame še posebej mesto milosti in Gospodove bližine. Hvala naši slovenski provinci in naši mednarodni ustanovi, da mi je to omogočila.

š. Sabina Vakselj

... kot svitanje novega dne, ki prinaša s seboj luč, upanje in možnosti. »Delajte, zganite se, verujte, prizadevajte si, kličite k njemu iz vsega srca in brez dvoma boste videle čudovite reči ...« (sv. Angela, Uvod k Naročilom)

š. Lee Veriga, Avstralija

Mini fotoreportaža vrhovnega kapitlja

Pripravila s. Zorica Blagotinšek

ZBIRAMO SE IZ VSEH DEŽEL.

ADORACIJA V SKUPNOSTIH PO SVETU JE TRAJALA
PODNEVI IN PONOČI PO RIMSKEM ČASU, NEIZMERN
MOČ POVEZANOSTI CELOTNEGA REDA.

LEPO SE JE SPET SREČATI.

UVODNI DNEVI OGREVANJA V KAPITELJSKI DVORANI.

V MOČI EVHARISTIJE SMO ODRINILE
NA GLOBOKO VSAK DAN ZNOVA.

GOST: JOÃO BRAZ DE AVIZ, PREFEKT
KONGREGACIJE ZA POSVEČENO ŽIVLJENJE

ŽUBORENJE JEZIKOV IN UTRIPA.

SRCA SO GORELA, KO JE BIL NA POTI
RAZLOČEVANJA »INSIEME«.

TUDI V POGOVORIH KOT
UČENCA NA POTI V EMAVS
SMO ISKALE BOŽJO VOLJO
ZA NASLEDNJIH 6 LET.

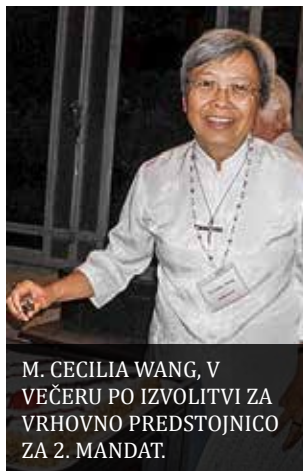

... nove poti, kako živeti
karizmo preprosto,
ustvarjalno in veselo.

š. Maria Anna
Linhartová,
Češko-Moravska

P. BRUNO CADORE, VRHOVNI PREDSTOJNIK
DOMINIKANCEV, JE Z NAMI RAZMIŠLJAL O GLOBALNEM
POGLEDU NA SVET IN V MOČI BESEDE SMO SKUŠALE
GLEDATI NANJ. LEPOTA SKUPNE LITURGIJE NAS
JE SKOZI VES ČAS KAPITLJA ZELO HRANILA.

M. CECILIA WANG, V
VEČERU PO IZVOLITVI ZA
VRHOVNO PREDSTOJNICO
ZA 2. MANDAT.

»Bodite složne, združene, vse enega srca in ene volje. Bodite povezane druga z drugo z vezjo ljubezni, cenite se med seboj, pomagajte si, prenašajte se v Jezusu Kristusu« (sv. Angela, Zadnji nasvet).

*Δ. Somchitr
Krongboonsri, Tajska*

POLNOST, PREPLETANJE, DOPOLNJEVANJE.

BOŽJA OBLJUBA ,NOVO
SRCE VAM DAM IN NOVEGA
DUHA VAM VDIHNEM
V VAŠO NOTRANJOST"
JE BILA VIDNA TUDI NA
STOPNICAH GENERALATA.

SKUPAJ V PRIHODNIH 6 LET.

Predkapiteljski obisk na Tajskem in v Kambodži

naše poti
in dogodki

Letos 24. aprila, natančno na srebrni jubilej prejema zakramenta sv. birme, me je s. Nina peljala na letališče Brnik. Pred mano je bil prvi let z letalom v življenju, mnogi so se čudili, da grem prvič kam z letalom. Smer je bila srcu zelo blizu: Azija, Tajska, Bangkok. Dobrih 14 dni mi je bilo podarjenih za pripravo na vrhovni kapitelj. Pot na Tajsko se je v meni začela že pred mnogimi leti, ko je s. Frančiška Novak, misijonarka na Tajskem, z veliko ljubeznijo pripovedovala o sestrah iz tajske province, o gorskih dekletih, o vzgojnem apostolatu naših sester. Za pripravo na vrhovni kapitelj me je m. Cecilia Wang, vrhovna predstojnica, poslala na Tajsko, sestre s Tajske pa so mi omogočile tudi obisk naše mednarodne misijonske skupnosti v Kambodži. To slednje je izvabilo iz mene nemalo ganjenosti nad Božjo Previdnostjo, ki je našla to špranjico, nad katero smo tudi osupnile. V prejšnji številki Angele smo brali prispevek o odločitvi sester iz Azije, da so ustanovile novo skupnost v Kambodži.

Obisk teh dveh dežel je imel namen spoznavanja posvečenega življenja na drugem kontinentu, v drugi kulturi in razmerah, da bi se mogla boljše vživljati v življenje našega reda onstran slovenske izkušnje kot ena od 74 udeleženk vrhovnega kapitlja. Na vrhovnem kapitlju smo kot kapitulantke poklicane, da poleg pri-
našanja izkušnje življenja v svoji provinci v srcu živimo odprtost Duhu za celoten red. Obisk druge province omogoča tudi medsebojno spoznavanje in obogatitev. Ko smo leteli čez Topolšico, kjer sem bila nekoč doma, sem čutila globoko bližino ata in mame iz večnosti, oba sta prešla v večnost blizu drug za drugim nedolgo pred tem, v decembru 2012 in februarju 2013. S seboj ni bilo potrebno veliko

S. LADAPORN ZADOVOLJNO REŽE POTICO.

V POSTOPNEM PRIBLIŽEVANJU, VRTEC
V REVNI ČETRTEI BANGKOKA.

obleke, zaloga morebitno potrebnih zdravil pa je bila kar obsežna. Potica, ki jo je spekla s. Bogdana, je imela posebno mesto, zavita je bila v razne papirje in v provizoričnem kartonskem ovoju, čakajoč tajsko vročino. Na letalu sem obnavljala napotke in spodbude p. Pepija Lebrehta, ki je bil več let misijonar. Telo se je pripravljalo na 35 stopinj in več, na drugačno prehrano, na tajski in kmerski jezik, v srcu je bila želja, da bi od pristanka na tajskih tleh zmogla biti učenka, vstopati s spoštovanjem, v preprostosti deliti življenje s sestrami, »Sezuj si čevlje z nog ... obuj azijske sandale ...« je zazvenelo v srcu ...

Imeti odprte oči, ušesa ... za nove obraze, zvoke, okuse, barve ... Fotografija s kokosom ponazarja to srkanje iz novega okolja. Kdaj sem pomislila, kako se počuti otrok, ki pride v naše jasli – morda podobno kot jaz v večmilijonskem mestu. Kar nekaj tajskih sester sem že poznala, tako so bili obiski skupnosti napolnjeni tudi z veseljem nad ponovnim nenadejanim srečanjem. Za mnoge od njih sem mislila, da jih nikoli več v življenju ne bom srečala. Obiskala sem vse naše skupnosti, dve v Bangkoku in tri na severu v Chiang Mai z okolico. Sestre so se čudile, kako sem rada jedla njihovo hrano in mi ni škodila – sem pa skoraj vedno prosila, da so mi pomagale pri izbiri hrane. Veliko je bilo priložnosti za vprašanja, podeljevanje, opazovanje, skupaj smo molile in obiskovale ljudi. Prežetost kulture in vere je zelo močna. Srečanje z m. Bunprachak, prvo tajsko sestro, je pustilo v meni sled dotika z njihovimi koreninami, obisk groba s. Frančiške je bil poseben dan povezanosti dveh provinc.

Odkrivala sem, kaj pomeni biti manjšina, saj je katoličanov na Tajskem in v Kambodži manj kot 1 odstotek. V muzeju in na bencinski črpalki so se katoličani razveselili navzočnosti sester in vedno je stekel tudi pogovor. Doživela sem medsebojno spoštovanje med budisti in katoličani. V deželi zaznamovani s

korupcijo ima kraljeva srčnost do revnih neprecenljivo vrednost za izboljšanje njihovega položaja. Koliko projektov povezanih s kmetijstvom in ročno obrtjo je po deželi, da imajo ljudje delo in da vsaj nekaj malega zaslužijo. Dotaknila se me je lepota njihove skupne molitve, kako znajo biti varuhinje druga druge v skupnostih, gostoljubje, ki ga je težko opisati. Večni nasmeji ljudi. Njihov apostolat živijo na eni strani v velikih vzgojnih inštitucijah z do 2000 učenkami in učeneci od vrtca do srednje šole do hiš z učenjem življenja vsakdana in misijonsko navzočnostjo med gorskimi plemeni. Na severu Tajske so področja, kamor oznanilo še ni prišlo in prevladuje animizem. Vloga žene v njihovih družinah je zelo ključna za vrednote, zato se veliko posvečajo prav vzgoji deklet in žena. Sestre so zelo pogumne.

V zadnjem delu obiska, ki ga je srce pričakovalo s posebno melodijo v srcu, pa sem preživela v

Kambodži. Prehod čez mejo mi je ustavil roko za fotografiranje. Tako podobni naravni pogoji, a revščina, ob kateri sem umolknila, jokala pa kasneje, še po poti domov. Globlje sem dojela, kako je pomemben sistem v neki deželi, da lahko ljudje živijo človeka vredno življenje. Preteklost je pustila rane v srcih in družinah zaradi množice pobitih. Tako revni, a hkrati bogati, ker znajo mnogi živeti z malo, zares malo v hrani in stvareh. Prijela sem se za glavo, kakšni potrošniki smo v Evropi. Mladi, s katerimi sem se pogovarjala, nosijo upanje in so hvaležni za navzočnost posvečenih, vsako pomoč vidijo kot dobrodošlo. Razmere vpijejo po vzgoji za vsakdanje življenje in izobraževanju za boljšo prihodnost dežele. Vožnja s kolesom, premetavanje v avtu na robatih makadamskih cestah, drugačne vrste vročina, manjša meja med bivanjem živali in ljudi, molitev skupaj s s. Jantano in s. Prapatsorn, da bi prepoznali, k čemu jih Gospod kliče kot Angelini hčeri, in srce, ki je utripalo z zemljo in ljudmi, ostajajo

SRKAJOČE V NOvem OKOLJU.

M. BUNPRACHAK, 101 LET, VE ZA SLOVENIJO IN HRVAŠKO!

OBISK ŠOLE NA KAMBOŠKEM PODEŽELJU Z
NAMENOM UČENJA UMIVANJA ROK IN ZOB.

kot nepozabni spomini. Poklon hvaležnosti Božji ljubezni za takšno pripravo, da bi mogla biti bolj voljna učenka Duha na kapitlju.

Ni se bilo lahko posloviti od Kambodže in Tajske!
»Duh in nevesta pravita: ‚Pridi.‘ ‚Pridi Gospod Jezus‘ ...
(prim. knjiga Razodetja)

š. Zorica Blagotinšek

... počelo življenja in
prepuščanje.

*š. Anne-Andrée Jacob,
Francija*

MISIJONSKI KRIŽ

Tvoj večni pogled počiva na meni.
Tako lep, da se je vtisnil
in vgraviral v srce
ZA VEDNO.
Pogled, ki vabi preko meja,
da bi te spoznali in ljubili tudi drugi.

Je nepresahljivo hrepenenje,
neugasljiva luč,
nepretrgana beseda,
kot SRCE, ki NE OMAGA.

Tvoj večni pogled,
Tvoja večna Beseda,
Tvoja večna ljubezen,
OČE VSEH.

DAJEŠ OBLJUBO,
ki se ji učim verovati.
Naj postane ta pot
ena sama pot vere,
steza zaupanja,
sled predanosti.
V srcu je azijska zemlja in njeni obrazi.
BLAGOR TI, KI VERUJE V MISIJONSKI KLIC,
čeprav še ne vidi.

Praznik sv. Tomaža, 4. 7. 2013

š. Zorica

6 ur časovne razlike in nekaj 1000 km stran od Slovenije

Cesta pred našo hišo je makadamska, zato imam pogosto prašne čevlje. V novembru je začelo pogosteje deževati, tako se je prah spremenil v luže in blatu se ne da izogniti. A to da svojski čar življenju na podeželju. Sapallanga, kjer živim, leži v Andih na 3200 m, kakšnih 10 km od Huancaya, ki je glavno mesto pokrajine Junin, v Peruju. Skupaj s Poljakinjo Marijo in Perujko Rosano delimo tukajšnje vsakdanje življenje.

Ob poti do šole Svetega Jožefa, kjer imam verouk v 5. in 6. razredu, se pasejo osli, prašiči, kokoši. Včasih srečam tudi pastirje, ki peljejo nekaj ovc na pašo ali pa le enega prašička na vrvici. V oktobru so ljudje začeli obdelovati polja. Nekateri imajo traktorje, drugi se trudijo z voli. Življenje tu je kmečko, težko, odvisno predvsem od dežja. Veliko družin poskuša zaslužiti nekaj solov (njihov denar) več z majhnimi trgovinicami, ki jih imajo v svojih hišah, očetje vozijo taxije, žene prodajajo pripravljeno hrano, sadne sokove, sladkarije. Vsak se skuša znajti po svoje. Tudi otroci pomagajo pri delu na polju, pasejo, v trgovini. Otroci obiskujejo 6-letno osnovno šolo, nato nadaljujejo 5 let na srednji šoli. Vedno več jih nadaljuje tudi študij na univerzi. Če starši zmorejo plačati študij, gredo v glavno mesto Lima, do katerega je 8 ur vožnje, slabša je univerza v bližnjem Huancayu. Seveda je tudi tu večina mladih

opremljenih z mobiteli in prosti čas radi uporabijo za brskanje po internetu, ki je na voljo v vasi.

Vsak teden obiščem sedem osnovnih šol, kjer otroke pripravljam na prvo sveto obhajilo. Ob popoldnevih v knjižnici z otroki delamo domače naloge, sodelujem tudi na župniji pri oblikovanju bogoslužja z glasbo. Z osmimi mladimi smo se dva meseca pripravljali na prvo obhajilo. Na vsakem srečanju me je presenetila njihova vera in odnos z Jezusom. Čudila sem se štirinajstletnim fantom, kako zelo so si želeli prejeti Jezusa. V pogovorih so izrazili, kako blizu doživljajo Jezusa, kako jih spremlja v vsakem dnevu in kako mu zaupajo. Živijo z Bogom.

Ta zapis je le drobcen utrip življenja, kot ga vidim jaz in ki se ga le stežka ujame v besede. Zame je velik dar, da sem lahko tu. Vse, kar živim in okušam, je razlog za hvaležnost. Boga pa prosim, da bi se pustila oblikovati in spreobrniti po tej izkušnji življenja na drugem koncu našega sveta.

A. Nina Ipavec

Sveta Angela – žena žive vere

Juvenistke smo se v letošnjem poletju udeležile evropskega srečanja juvenistk Rimske unije. Srečanje je bilo v Trnavi na Slovaškem od 8. do 13. julija.

Na pot smo se podale v ponedeljek zjutraj s kombijem iz Ljubljane, se ustavile na malici v mariborski skupnosti in pot nadaljevale preko Avstrije na Slovaško. Med potjo smo imele posebno veselje z učenjem imen vseh udeleženk.

Ob prihodu na Slovaško so nas sestre pogostile s kosilom, ki pa je bilo še izven programa. Počasi so prihajale sestre s Poljske, Češke, iz Francije, Ukrajine in slovaške juvenistke. Posebno veselo je bilo zvečer, ko smo lahko v različnih igrah preizkušale naše znanje imen udeleženk.

Vsak dan je bila tema o eni od zaobljub. Posebno lepo ostajajo v spominu pogovori v skupinah in predstavitve dela v skupinah, ki smo ga pogosto uprizorile z igranjem.

Ostaja mi izkušnja spreminjanja, močna skupnost celotne Ustanove. Skupaj smo vstopile v molitev, razločevanje in iskanje novega življenja ter v želji hoditi z Jezusom v različnih klicih, ki smo jih prepoznale. Doživela sem tudi izkušnjo upanja, zaupanja, želje hoditi skupaj, gnane od našega Edinega Zaklada, Zaklada življenja – Jezusa.

*Δ. María Eugenia
Chávez Flores,
Mehika*

Vsak večer smo imele rekreacijo. Izraelski in drugi plesi ostajajo vrhunec teh rekreacij.

Posebno smo bile začudene nad slavnimi pesmi poljskih sester med adoracijo in njihovo iskreno in glasno molitvijo pred Najsvetejšim.

Srečanje je bilo velik dar Rimske unije in izziv v medsebojni komunikaciji. Pogovorni jezik je bil angleščina. Vse pa se je prevajalo tudi v poljski jezik.

Ob koncu tedna smo lahko prepoznavale značilnosti posameznih narodov. Našo raznolikost je povezovala Ena Ljubezen, Jezus Kristus, ki smo mu prostovoljno darovale žrtev lastnega srca, in sveta Angela, ki nam je zgled in opora na poti za Njim.

Δ. Maja Kavčič

*Gospod vse ve,
Gospod vse vidi,
pred Njim so razkrita
vsa naša dejanja.*

(2 Sam 2,1–10)

O b prejemu Slomškovega priznanja na področju kateheze se veselim, zlasti pa se zahvaljujem Bogu. Sprejela sem ga res kot Božji dar. To je zame posebno znamenje, da Bog ljubi otroke in mlade s posebnimi potrebami in vse njihove družine. Jezusova beseda v evangeliju nas v tem potrjuje. »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek«. (Mt 11,28)

Gospod vse ve, Gospod vse vidi. Tako je Cerkev na Slovenskem opazila, še več, videla male in preproste, še več, lačne in žejne Božje besede.

Zame osebno je to močna, vidna potrditev poslanstva, ki mi je zaupano najprej v naši uršulinski skupnosti, potem pa na vseh ostalih ravneh v katehetsko-pastoralnem delu.

Za to priznanje gre zahvala tudi Slovenskemu katehetskemu uradu (SKU) in Društvu katoliških pedagogov Slovenije.

Blaženi Anton Martin Slomšek mi je že vrsto let zelo blizu zaradi toplega in razumevajočega odnosa do človeka, katerega za vsako ceno želi pripeljati k

23

Bogu in ga v moči darov Svetega Duha ohraniti v njegovi ljubezni. O Bogu je govoril tako preprosto, da ga je vsak lahko razumel. Je zgled za vsakogar izmed nas tudi danes.

Gospod vse ve, Gospod vse vidi ... Hvala Ti, Gospod, ker si me videl od vekomaj in mi kljub moji krhkosti zaupal oznanjevanje Tvoje ljubezni.

Δ. Magdalena Čimerlajt

požirek
Božje
besede

Iz duhovnih vaj ob sv. Avguštinu

Br. dr. Miran Špelič, frančiškan, je na zelo zanimiv in pester način podajal govore sv. Avgušтина, ki je preprostim ribičem in mornarjem razlagal Janezov evangelij.

24

V 1. govoru kot da se igra z besedo in Besedo in primerja Besedo z besedo. »Kaj koristi, da so zazvene besede: **»V začetku je bila Beseda in Beseda je bila Bog«**? Tudi jaz sem izrekel besede, ko sem govoril. Mar je taka beseda, ki je preminila, bila pri Bogu? Toda je beseda, ki tudi v človeku ostaja, ko zvok že premine: Ko izgovorim besedo Bog, pomislim na bitje, večno, vsemogočno...

»Vse je nastalo po njej...« Če na primer želiš postaviti stavbo, se v tvojem srcu najprej rodi zamisel, drugi pa to vidijo šele takrat, ko je stavba dokončana. Božja zamisel je Jezus Kristus. Pazljivo si oglej stavbo sveta, kaj vse je po tej Besedi nastalo!

In ko slišiš **»V začetku je bila Beseda«**, čuj, kaj misli: **»Bog je bila Beseda«** in da ne boš mislil kaj malenkostnega, kakor misliš takrat, ko slišiš človeške besede.

Ker se nisem v celoti udeležila duhovnih vaj, sem prosila še eno od udeleženk, da napiše še svoje doživljanje.

a. Marta Ivančič

»Dotaknil si se me in zagorel sem po miru«, so besede, ki sem jih resnično doživljala v dneh bivanja z sv. Avguštinom in evangelistom Janezom. Že dalj časa sem hrepenela po tem, da si svojo prazno posodo napolnim z živo vodo, ki nahrani in odžeeja. Nagovorilo me je razmišljanje o besedi. Kako prav je, da razmislim o besedah, ki jih sprejemam in ne dovolim vsaki, da se v meni »vsede«. Predvsem pa kako bom svoje zamisli, besede čim bolj približala Božji besedi. In tišina je resnično delovala. Zdaj, po tej izkušnji vem, da potrebujem čas tihega bivanja z Bogom, da me napolni z močjo, ljubeznijo, zamislimi, ki jih ima za moje življenje. Dragocena so mi bila razmišljanja, ki nam jih je bogato podajal br. Miran Špelič, vendar mi je bil vmesni čas med enim in drugim razmišljanjem prekratek, da bi v vsem šla v globino.

Izpostavila bi še dve stvari, ki sta me nagovorili. Kako jaz dopuščam drugim umivati noge? Da imam pripravljeno odpuščanje za tistega, ki me je prizadel in da grem tudi sama po odpuščanje. In na koncu razmišljanje o dogodkih, dejanjih, odnosih mojega življenja, kje sem podobna Petru, »ki Jezusa ljubi« in kje Janezu »katerega Jezus bolj ljubi«? Nasloniti se moram na Jezusovo Srce in črpati iz Ljubezni.

Helena Kožuh

Teološki atelje – živite novo življenje

vseživljenjsko
učenje

Sv. Angela nas v svojih Spisih spodbuja, naj živimo novo življenje – nove odnose, ki izhajajo iz izkušnje odrešenosti, ljubljenosti. Kot pravi sv. Pavel – naj med vami ne bo razlike med sužnjem in svobodnim, med moškim in žensko – vsi smo Božji otroci. Prav to izkušnjo novega življenja, ki nam je dano s krstom, poskušamo živeti v Teološkem ateljeju. Skupaj živimo redovniki, redovnice, laiki in duhovniki; prihajamo s skoraj vseh kontinentov (Venezuele, Kolumbije, Burkine Faso, Kitajske, Slovaške, Poljske, Italije in Slovenije); smo različnih starosti; imamo različne izkušnje, pa vendar je v nas ista želja – živeti našo vsakdanjost s Kristusom.

Teološki atelje je nastal v okviru Centra Aletti, ki ga vodi p. Marko Rupnik. Ne »delamo mozaikov« – temu se posvečajo v umetniškem ateljeju. Namen našega ateljeja je študij teologije, predvsem pravoslavne, da bi »zadihali z obema kriloma pljuč«, kot je rekel Janez Pavel II., da bi se osvobodili predsodkov in zaživel bolj polno in celostno kot bratje in sestre.

Predavanj ne hodimo poslušat na fakulteto, ampak v našo predavalnico, kjer je velika siva miza, okrog katere lahko sedimo vsi skupaj (nas je 13) s predavateljem. Tudi način študija je poseben: ker je teologija veda o Bogu, ki je živa oseba, ga ne moremo »secirati« kot npr. žabo ali kamen. Ko se lotim branja kakega besedila o Bogu, milo prosim Svetega Duha, naj me naredi odprto, da bom sprejela, kar mi Bog želi povedati po tisti besedi, in naj naredi, da bi kaj tudi razumela – vsi teksti so namreč v italijanščini. Potem pokličem še velike moške in žene, kot so sv. Angela, Janez Pavel II., Tomaš Špidlik, sv. Bazilij Veliki ... Na koncu upam, da se bo kaj od tega, kar sem prebrala, prevedlo v vsakdanje življenje – to je namreč namen tega leta. To ni vedno lahko, ker ima vsak svoje navade in poglede. Šele ko se odpovem svojemu, lahko v sebi pripravim prostor za drugega. Navadno ne gre po gladki in ravni poti, vendar poskušamo in to šteje.

Lepo je, ko skupaj molimo drug za drugega in skušamo presegati molitev zase, za naše, za moje potrebe in se zavesti, da smo med seboj povezani, da smo eno telo. Skupaj smo molili za naš vrhovni kapitelj, s. Metko, ko je umirala. Vsako jutro obhajamo evharistijo.

Vzhodna Cerkev liturgijo dojema kot nebeški Jeruzalem, kjer smo vsi skupaj: ljudje vseh časov in krajev. Tako sem ravno pri maši prav na poseben način povezana z vsemi, ki jih poznam – domačimi, sestrami, prijatelji ... umrlimi, svetniki, angeli – in tudi z vami, ki prebirate *Angelo*.

a. Irena Mohorič

... pot na globoko, v neznano. Imeti ničesar, a nas same – z Jezusom v čolnu. Molitev, razločevanje, skupno ribarjenje, ki nam je pomagalo videti obalo in sprejeti prihodnost. Zelo sem hvaležna za to izkušnjo.

a. Marina Zittera, Avstrija

Vpitje zemlje in njenih prebivalcev

mir,
pravičnost
in ohranitev
stvarstva

Vrhovni kapitelj 2013 je dal nove vsebinske smernice Komisiji na področju pravičnosti, miru in ohranjanju stvarstva (JPIC). S. Alice Montgomery, vrhovna svetovalka, je ob tej priložnosti ubesedila povezanost JPIC s sv. Angelo in vzgojo.

SVETA ANGELA

Sveta Angela je bila »ustvarjalka miru«, bila je oseba, ki se je zavedala nepravilnosti in je uporabila sredstva, da je prispevala k spravi in miru med ljudmi. Bila je sposobna ustvarjati dobre odnose z ljudmi različnih slojev družbe. Kaj je bil njen temelj? Nič drugega kakor evangelij, v katerem je našla veliko primerov, kako

se je Jezus soočal z nepravilnostjo in kako je odgovoril z ljubeznijo in odpuščanjem. Ob tem ne smemo pozabiti, da je bil Jezus za Angelo edini zaklad, ki si ga je želela, ki ga je gledala in poslušala. Tu je torej močna povezava med prizadevanji za mir, pravičnost in ohranitev stvarstva in med nami uršulinkami.

VZGOJA

Mnoge uršulinke so delale in še delajo z mladimi na šolskem področju. Ena od ključnih nalog naše vzgoje je naučiti mlade, da razločujejo med dobrim in zlim, med pravičnim in nepravilnim. Veliko dela na tem področju je bilo narejena v okviru prizadevanj gibanja »SERVIAM«, ki je navzoče po mnogih uršulinskih šolah (iz latinščine: naj služim).

Angela je bila obdarjena z darom prepoznavanja znamenj časa. Kot vzgojiteljice želimo opozoriti naše mlade in nas same na znamenja današnjih časov. O čem nam govorijo? Eno od znamenj je, da živimo v svetu, kjer je velika potreba po »skrbeti za...«, kajti če ne bomo, bomo uničili naš planet, ki smo ga od Boga dobili kot dar. Za kristjane in uršulinke to pomeni skrb za ta čudoviti dar. Vedno bolj se zavedamo, kako ga uničujemo in kako lahko poskrbimo zanj z svojimi dejanji. Tu vidimo povezavo med nami in vidikom komisije, ki je »ohranjevanje stvarstva.«

Ena od tematik, ob kateri je Komisija JPIC delala zadnja leta, je bil problem vode. Globlje smo se zavedle težav, tistih, ki nimajo primerne dostopa do pitne vode in tega, kako lahko kot posameznice postanemo bolj odgovorne do te dobrine, ki pripada vsem in prihaja od Boga.

Prispevek s. Alice Montgomery je prevedla s. Meta Potočnik.

Med kapljem sem izkusila naš inšieme, kako je Sveti Duh deloval med nami in na naši poti. Videla sem, da če smo združene, smo močne. Čutila sem, da skupaj lahko mnogo storimo, če spoštujemo tradicijo, a nismo nanjo navezane in ne iščemo v njej gotovosti. Bile smo zaklad druga drugi v tem, kar smo delile. V naših skupnostih, provincah, regijah smo poklicane da gorimo.

*s. Christine Faye,
Senegal*

iz
vzgojnih
logov

Utrip noviciata

Sestre iz noviciata smo večji del poletja preživele v naši počitniški hišici na morju. Poleg nekaj počitnic, ki smo si jih privoščile, smo ohranjale noviciaški urnik. Za vse nas je bila to dobra izkušnja preprostega vsakdanjega življenja. S. Andreja je nadaljevala s pripravo na prve zaobljube, ki jo je začela že pred tem. Z vlakom smo se 28. avgusta 2013 odpravile v Slovenijo, kjer je imela s. Andreja čez tri dni prve zaobljube. Živele smo v Mekinjah, kjer so nas sestre zelo lepo sprejele, pa tudi razvajale s slovensko hrano. Po zaobljubah smo se (brez Andreje, ki je že pripadala juvenat-ski skupnosti) skupaj s postulantkama s Hrvaške (Nikolino in Silvijo) odpravile za

... Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom (Apd 2,2-4a).

*s. Lubow Kuspish,
Ukrajina*

en teden na počitnice v Avstrijo, v Celovec, kjer je s. Maria Margarete preživela velik del svoje formacije pred noviciatom. Sestre so nas bile zelo vesele. Zaradi jezika se z njimi nismo mogle veliko pogovarjati, z glasbo in igro pa smo jim uprizorile življenje svete Angele, ki se jih je zelo dotaknilo. Hvaležne in vesele so bile tega našega daru. Uživale in občudovale smo lepote Avstrije, saj smo obiskale kar precej krajev. Po počitnicah se je začel zame in za s. Mario Margarete apostolski staž v najinih provincah. Ona je odšla v skupnost na Dunaju, jaz pa v skupnost k Sv. Duhu. Skupaj s s. Anko smo se vrnile v Rim 15. oktobra. Na novo smo se začele vživljati v pokapiteljski generalat in se pripravljale na prihod treh novih postulantk. Nora z Madžarske, Nikolina in Silvija s Hrvaške so se nam pridružile čez en teden. Našo novo skupnost priporočamo v molitev.

s. Maja Cafuta

Bog gleda na vsakega od nas

S. Andreja Perc je doma iz Sevnice. Končala je študij matematike. Jeseni 2008 je prišla k uršulinkam. Po obdobju kandidature in postulata se je dve leti v noviciatu pripravljala na izpoved prvih zaobljub čistosti, uboštva in pokorščine. Dobro leto noviciata je preživela pri Svetem Duhu, nekaj manj kot leto pa v mednarodnem noviciatu v Rimu. 31. avgusta letos smo praznovali in se veselili njenih prvih zaobljub, ki jih je izpovedala v cerkvi Sv. Trojice v Ljubljani.

Draga s. Andreja, 31. avgust 2013 je bil zate pomemben dan. Kako si doživela dan prvih zaobljub?

Dan prvih zaobljub, praznik nas vseh, sem doživela v velikem miru in tihi notranji razigranosti.

Noviciat je čas priprave na izpoved zaobljub. Bi nam zaupala, kaj te je v noviciatu potrjevalo, da je to pot, ki jo je Gospod pripravil zate?

To, da me je odnos, ki sem ga živel z Gospodom, potrjeval v veri, učil, kje spuščati, in soočal na vseh dimenzijah mojega bitja. Razodevanje pa ni končano. Vsak dan prinese kaj.

Čas tvojega noviciata je zaznamovala tudi selitev od Svetega Duha v mednarodni noviciat v Rimu. Večina nas je to spremljala »od zunaj« in nam bo dragoceno, če lahko poveš, kakšen je bil v dneh selitve utrip noviciaške skupnosti in tvoje osebno doživljanje?

Od Svetega Duha sem odšla tako, da sem poljubila tlakovec na tleh pred nabasanim kombijem s prtljago sedmih potnic. Odšla sem iz domovine, da se je ta lahko razširila preko meja Slovenije. Bila sem radovedna, ne pa preveč vesela prihajajočega novega. V Rimu smo prišle pod streho. Vse ostalo, kar se je pa tikalo noviciškega življenja, je bilo v naših srcih in rokah. Prvi tedni so bili posvečeni urejanju prostorov (barvanju pohištva, premikanju, čiščenju), učenju jezika (angleščine) in biti skupaj pri vsem – molitvi, zgubljenosti, hranjenju, odhajanju v mesto ... Po vsem tem lahko rečem, da skupno življenje lahko premika gore in kali v potrpežljivosti. Danes sem hvaležna za vse, kar sem doživela (meni hvaležnost pride malo z zamikom).

***Kako domači spremljajo tvojo redovno pot?
Kako ste bili povezani, ko si živela v Rimu?***

Pri nas bi bilo precej naravno, če bi se omožila z zemljanom. Pa se nisem. Ta novost je prinesla v našo družino možnost, da skupaj iščemo, kaj zdaj ta moj odgovor na Božji klic pomeni. Moj ata bi me raje videl kje drugje. Vsi (sestra, brata, mama in ata) pa spoštujejo mojo odločitev in me po svojih močeh podpirajo. V naši družini, kar jo jaz poznam, sem edina na poti posvečenega življenja. V nebesih bomo razumeli zakaj.

Iz Rima sem navadno poklicala po telefonu, kdaj pa kdaj sem napisala pismo. Vsak dan sem se jih spomnila, ko sem prejela obhajilo. »Blagoslovi in varuj ata, mamo in naše.«

S čim te je najbolj obogatilo življenje v mednarodnem noviciatu v Rimu?

Moja »poljkenca« v raznih pomenih so se na široko odprla. V okušanju svobode in osvobojenosti, ko se okleneš bistvenega.

Po zaobljubah si prišla v skupnost juvenata v Ljubljano. Juvenat je čas od prvih do večnih zaobljub. Je čas vstopanja in odkrivanja apostolske dimenzije našega reda. Kakšen apostolat imaš in kaj prinaša v tvoje življenje?

Tja do julija sem redno zaposlena v Angelinem vrtcu kot gospodinja. V drugem članku te revije boste prebrali, kaj to delo zajema. Delo je preprosto, vključuje malo križišče srečanja z zaposlenimi, otroki, starši in s samo seboj. Trenutno me vse to vabi k preprostosti. Popoldan pa hodim na Katehetsko pastoralno šolo, malo prepevam, se učim francoščino in klekljam, pletem, če mi čas res ostaja. Navadno sem na tesno z njim.

Kakšen je bil tvoj prvi vtis, ko si prišla v Ljubljano?

Po malo manj kot enem letu sem se vrnila iz Rima, poslušala sem slovenščino, srečala sem se z družino in se zaobljubila Gospodu. Vse v 4 dneh. Potem pa se je začelo vživljanje, ki še traja. Ne spomnim se posebnega vtisa. Mogoče gorenjski nagelj na postaji v Trstu, ko sta nas s. Mateja in s. Jakobina prišli iskat. Tako slovensko sem se počutila.

Katera Božja beseda, geslo, vodilo ... ti je ob zaobljubah polnilo srce in te hrani na poti za Gospodom?

Berilo, ki je bilo prebrano na zaobljubah, je bilo iz knjige Razodetja, iz zadnjega poglavja. Evangelij pa Blagri iz Luka. Precej časa me spremljajo besede »Blagor vam ...« (Lk 6,20). Vse nam je omogočeno, če se za to odločimo. Na majhnih odločitvah stoji moj vsakdan. Spustiti moram zraven Tistega, ki jih navdihuje in daje moč, da jim sledim; to pa je Troedini. Od katerega »prejemam milost za milostjo« (prim. Jn 1,16) in

ga prosim, da bi storil, da bi bili vsi eno v Njem, tukaj in v večnosti.

Kaj ti je najlepše?

Božja beseda, ki je živa in dejavna ... (Heb 4,12)

Če zmorem stopiti nazaj, se usesti, premisliti, se pogovarjati z Jezusom Kristusom o tem, kar me razjeda ali kar me navdihuje ali tolaži. In najti veselje, kjer ga je težko najti. Kje pa je to? Pri meni, ko pustim še kakšno možnost poleg prve, na katero sem pomislila.

Lahko se to veselje zgodi tudi pri matematiki.

V kakšnem okolju rada preživljaš svoje proste dni?

V naravi, pri hoji v visokogorje. V skupnosti sester, še posebej takrat ko smo malo hudomušne. Z mojo družino.

Kaj bi za konec povedala bralcem revije Angela?

Radi bodite v tem, kar ste. Pustite, da postajate; Bog gleda na vsakega od nas. In odpuščajte.

Draga s. Andreja, najlepša hvala za vse, kar si nam podelila v besedi, in za življenje vsakdana, ki ga deliš z nami. Naj te spremlja Božji blagoslov!

Pogovarjala se je s. Helena Eržen.

Rade bi delile z vami ...

V uršulinskem besednjaku nam pravijo juvenistke. To smo sestre s prvimi zaobljubami. Mlade, ki živimo čas posvetitve Gospodu, z željo, na polno. Vse tja do srčne priprave na izpoved večnih zaobljub.

V Ljubljani skupaj živimo:

s. Tatjana (voditeljica juvenata), s. Anja, s. Helena, s. Urša in s. Andreja. Tri sestre, s. Maja, s. Mojca in s. Diana, pa deležijo življenje v skupnostih v Mariboru, pri Sv. Duhu in v Ljubljani.

Naše dejavnosti, pogledi in značaji so pestri in zanimivi. Pokukajte ...

s. Andreja Perc

34

KO IŠČEM KRAJ, DA SE UMIRI

MOJE SRCE: Grem k vodi.

NAJLEPŠI TRENUTKI

SESTRINSKEGA ŽIVLJENJA:

Medsebojni pogovori o stvareh, ki so nam pomembne.

ODKLOP: Pranje avtomobila s slušalkami v ušesih, dober film, kava v družbi.

PREROK, KI ME VEDNO ZNOVA OČARA:

Ezekijel.

NAJLJUBŠI APOSTOLAT: Programi za dekleta.

KRAJ, KJER SREČAM ŽIVEGA BOGA: Zgodbe iz življenja ljudi.

S.
ANJA

HREPENENJE: Nebesa.

KNJIGA: Nebesa so resnična.

PESEM: Nebeški Jeruzalem, Pričeval ljubezen bom.

MOLITEV: Jezus krotki in iz srca ponižni, upodobi moje srce po svojem srcu.

UMETNOST: Oblikovanje gline, fotografija.

VREDNOTA: Ponižnost.

ŠPORT: Namizni tenis.

HOBİ: Zbiram majhna dobra dela.

S.
HELENA

ŽIVLJENJE: Radikalnost izziva v vsakem trenutku; živeti z odprtim srcem, v prosojnosti in deljenju.

KAJ ME OSREČI: Človek, ki išče in si upa živeti svoje (Božje) življenje v tenkočutnosti do okolice; pogovor, pesem, ples, skok v hribe, preprostost skupnega bivanja.

IZZIV: Uresničevati kapiteljsko sporočilo: BITI SPREMEMBA, v majhnih ali večjih stvareh, v stvarih, ki prinašajo več življenja in več Boga; ko svet okoli tebe postaja svetlejši in bolj Božji in hkrati si upati iti preko v zaupanju, da Gospod dela.

BITI URŠULINKA: Veselje izvoljenosti in dar, da smem živeti v polnosti kot Kristusova izvoljenka v skupnosti, preprostosti in prisluškovanju Božjega šepeta; živeti dar mednarodne razsežnosti ter uresničevati Serviam v vsakdanjem življenju.

MOJE DELO: Katehistinja, pomočnica v študentskem domu, večna učenka, sovoditeljica programa Samuel, soustvarjalka programov za otroke in mlade.

BESEDA SV. ANGELE: »Bodite složne, združene, vse enega srca in ene volje.«

(Zadnji nasvet, v. 1)

S.
URŠA

IZZIV: Postajati uršulinka z vsem bitjem.

KAR OGREJE SRCE: Matematika – ta in glasba sta me vodili, da sem prišla bliže Jezusu Kristusu.

KNJIGA: Sveto pismo.

SPROŠČANJE: Klekljanje in kakšen matematičen problemček.

MOLITEV, KI MI JE BLIZU: Molčati in poslušati, ko tišina spregovori.

DELO: Gospodinja v Angelinem vrtcu do julija (perem, likam, pomivam, čistim, delim hrano, sem z otroki). Veliko mi pomeni, da imam službo v teh časih.

SV. ANGELA: Bodite povezane z vezmi ljubezni.

VESELJE: Poezija in hoja v naravi.

BOŽJA BESEDA: Veseli se, Tatjana, Gospod je s teboj!

PRIČAKOVANJE: Počitnice evropskih juvenistk v Sloveniji leta 2014.

SV. ANGELA: In živite novo življenje.

SPOZNANJE: Biti učitelj v pravem pomenu besede pomeni biti učenec. (S. Kierkegaard)

MODROST: Pogosto ima ljubeča tišina večjo moč zdravljenja in povezovanja kot večina dobronamernih besed. (R. N. Remen)

V JUVENATU MI JE VŠEČ: Iskrenost, mladost, želja po radikalnosti, praznovanje godov, lectio divina v ponedeljek zjutraj, družabne igre in vse, kar se zgodi spontano in brez mojih načrtov.

S.
AND
REJA

S.
TAT
JANA

poklical
si me
po imenu

Bog je vodil moje življenje z dobrim

25 let življenja po zaobljubah s. Marijane Fojkar

Pogosti obiskovalci samostana pri Svetem Duhu blizu Škofje Loke že poznajo značilen nasmeh in prijazen pozdrav s. Marijane Fojkar, ki je pogosto prva sestra, ki jo srečajo, ko se odprejo vrata. Taka je, ker ji je Bog dal veselo naravo, obenem pa iz nje veje hvaležnost, da jo je Bog vodil skozi življenje z dobrim. Zaveda se, da prihajajo leta, ko ji bodo moči opešale, a zaenkrat lahko še marsikaj postori v pralnici in v okolici samostana. »Vedno sem živela v veri, da molitev ni zaman. Tudi zdaj sem vesela, da imam čas in možnost, da grem večkrat v kapelo, da molim za rešitev duš in v zahvalo za vse dobro, kar sem prejela.«

Njena življenjska pot je drugačna od večine sester, ki vstopijo v mladosti. Sama pripoveduje: »Rojena sem bila 8. 1. 1930 pri Sv. Ožboltu v župniji Škofja Loka kot prvi otrok dvanajstčlanske družine na kmetiji. Zelo verni starši so nam

posredovali globok verski čut in ljubezen do molitve. Osnovno šolo sem morala po treh letih prekiniti zaradi druge svetovne vojne. Pozneje za šolanje ni bilo več možnosti. Težke medvojne razmere in pomanjkanje me je močno izčrpalo in omajalo zdravje. Oče se iz vojne ni več vrnil. Tako sem bila glavna pomoč mami pri vzgoji in skrbi za številno družino. V veliko vsestransko oporo nam je bil stari oče po mami, ki je bil globoko veren in pobožen mož. Ko so sestre in bratje malo odrasli in se mi je zdravje nekolikoboljšalo, sem odšla zdoma v službo. Še vedno sem pa čutila odgovornost in skrb za mamo in brata, ki je ostal neporočen na domu. Po možnosti sem jima pomagala in ju podpirala z molitvijo. Ves ta čas so me močno

privlačile nadnaravne vrednote, skrb za duše in tiha želja posvetiti se Bogu. Zato sem zelo rada pomagala v župniji in samostanski skupnosti uršulink v Škofji Loki, kar mi je pomagalo, da je v meni počasi dozorevala odločitev za vstop k uršulinkam. Leta 1985 sem se upokojila. Razmere doma so se zelo spremenile. Brat je zbolel za tumorjem v glavi, kmetijo je prevzel nečak. Kmalu zatem je nenadoma umrla še mama. S temi spremembami so se izrazito pokazale možnosti za uresničitev moje globoke želje. Tudi sestre so me spodbujale, naj naredim tak korak. Pomagal mi je tudi župnik, ki mi je po mamini smrti dejal, da sem sedaj prosta in lahko storim, kar želim.

Življenje z vsemi preizkušnjami me je utrdilo v globoki veri in spoznanju, da je Bog najpomembnejši. Vem, da ni nikjer brez težav, tudi v samostanu sem jih okusila, a sem zagotovo doživela veliko več lepega kot težkega. Najbolj srečna sem bila po prvih zaobljubah, ki sem jih izpovedala leta 1988. Veliko veselja je bilo tudi ob vseh slovesnostih zaobljub mlajših sester, ob praznikih in raznih srečanjih ali romanjih, ki sem se jih udeležila. Rada sem z ljudmi, naučila sem se jim pomagati že mlada, v ljubezni do bližnjega sem zorela vse življenje, kot neke vrste krona še sedaj v samostanu. V tem duhu pričakujem tudi čas, ki mi ga bo Bog še namenil – da bi bil v blagoslov mnogim. Želim si, da bi v veri in zaupanju vztrajala do konca.«

S. Marijana, obilo blagoslova!

in
memoriam

S. Metka Capuder (1971–2013)

V soboto, 26. oktobra 2013, ponoči, je Bog po dolgi bolezni poklical k sebi uršulinko, s. Metko Capuder. V svojem življenju je, kot piše apostol Pavel, »dobojevala dober boj, dokončala tek in ohranila vero« (1 Tim 4,7). In verujemo, da ji je Jezus Kristus, ki mu je posvetila vse svoje življenje, pripravil »venec pravičnosti«.

Objavljamo njeno pričevanje, ki ga je z njo 27. avgusta letos za vrhovni kapitelj v Rimu posnela s. Andreja Godnič.

Draga Metka, pristala si na to kratko snemanje in se ti za to zahvaljujem. Že tri leta si na posebni poti, strmi poti bolezni z rakom, si v zadnji fazi, poznaš poti, ki jih mi ne poznamo, ki niso lahke. Kaj je tisto, kar ti daje upanje, kaj je tisto, kar te drži pokonci na tej ozki in strmi poti?

Hvala za to besedo. Želim zares živeti tudi ta del moje poti kot uršulinka in zato že od vsega začetka prosim Jezusa. Prvi dan, ko sem izvedela za svojo diagnozo, so mi prišle v srce besede iz prvih zaobljub, moje geslo: »Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi« (Rim 14,8). Zato doživljam svojo bolezen ali to svojo pot kot poslanstvo uršulinke, da bi tudi v tem stanju, kakršnem sem, nekako skupaj z Jezusom lahko temu svetu kazala na bistvene stvari življenja, ker tu se stvari prekalijo. Tu niso več pomembne malenkostne stvari, ampak bistvene.

V vseh teh letih, kar je zame najbolj bistveno, je Božja beseda, ki je jasna, ki je trdna in ki je večna. Ta Božja beseda, ki se je učlovečila, je Jezus Kristus, ima obraz in imam lahko z njo odnos. In samo ta živi odnos daje življenje. Nikjer drugje ni življenja. Če se jaz ne oklenem te Božje besede, Jezusa, zaman iščem življenje tam, kjer ga ni.

Tako doživljam tudi ta prehod s tega v drugo življenje samo kot prehod. To je zdaj samo en delček, stopnica, ozka stopnica, ki jo je treba prehoditi, vendar

ostajam v življenju. Oziroma, še več, grem v polnost življenja.

Kar bi še rekla, kar mi je v tolažbo, kar je zame kot uršulinko, ali za nas kot Ustanovo, pomembno, je vse, kar je v povezavi z Jezusom in njegovim Kraljestvom. To, kar pravi Jezus: »Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse drugo vam bo navrženo« (Mt 6,33). Tudi sama doživljam v svojem življenju, da kadar sem iskala sebe ali kakšne druge koristi, ko sem se bala, ko me je bilo strah, potem ni šlo, ker nisem iskala Božjega kraljestva. Ko pa ti iščeš Božje kraljestvo, v zaupanju veruješ, da bo Bog naredil svoje, če ti narediš svoje.

Zdi se mi pomembno, zelo preprosto, verovati Božji besedi, da ima v sebi moč, da nam bo v enem trenutku dala posebno razsvetljenje in nam bo pomagala odriniti v neko novost. To pa nam bo lahko dal samo Sveti Duh. Tega si mi ne moremo dati. To je Božji dar. In zato sem tudi tukaj, da prosim in molim. Samo tam, kjer je prošnja in molitev, bo Duh, je Duh. Zato vas res podpiram s svojo molitvijo in s svojim darovanjem, ker ni darov brez žrtvovanja. To je Božja logika. Tudi Jezus se je daroval, da je prišel v življenje. Velikonočna skrivnost je edina verodostojna skrivnost, skozi katero se gre in je prava smer. V kakšnem obdobju pa smo, vsak v svojem, to gotovo, ampak brez te Božje velikonočne skrivnosti ne gre, brez trpljenja, brez smrti in brez vstajenja, to je edina linija, ki jo moramo držati, edina, ki zdrži, edina, ki nas bo peljala v novo življenje. Tam bo življenje. Ne bo ga drugje.

Najlepša hvala, Metka.

sv. Angela

Vera svete Angele

(2. del)

Sedaj si priključimo v spomin nekatera Angelina priporočila glede vere svojim duhovnim hčeram:

PRAVILO

»V imenu svete in nedeljive Trojice.« V Komentarju k Spisom sv. Angele s. Ignatius Stone to vrstico takole pojasni: »**Angelino Pravilo se začne z izpovedjo vere**, ki zveni glasno in jasno: v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Dvournje ni mogoče: temeljni kamen, na katerem sloni *Pravilo*, izvir njegovega sporočila je sveta in nedeljiva Trojica. *Pravilo* je napisano po Božjem navdihu, Bog je njegov pravi avtor. Angela je le njegov glas, njegovo orodje ... Gotovo ni naključje, da Nasvete in Oporoko zaključijo z istimi besedami: *In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.*«

Ko je nek pater karmeličan probanistkam v Rimu aprila l. 2012 govoril o veri sv. Terezije Deteta Jezusa, je največ govoril o njeni molitvi. To je utemeljil z besedami: molitev je izraz vere in brez molitve vera ugasne. Zato si bomo tudi me ogledale, kaj pravi Angela o molitvi, o sv. maši, o spovedi in o teoloških krepostih:

»*Ko namreč molimo oficij, govorimo z Bogom ...*« (Pravilo, V, O molitvi)

»*In s čim večjo pozornostjo, vero in skrušenostjo se je udeležimo (svete maše), tem bolj smo deležne teh blagoslovljenih zaslug in toliko več tolažbe prejmemo.*« (Pravilo, VI., v. 4)

»Vsaka naj torej prostovoljno stopi pred spovednika kot pred Boga, večnega sodnika. (P, VII., 7)

»*Pač pa naj bo vesela in vedno polna ljubezni, vere in upanja v Boga.*« (Pravilo, IX., v. 11)

NASVETI

»Zaupajte in trdno verujte v Boga, saj vam bo pri vsem pomagal ... Delajte, zganite se, verujte, prizadevajte si, upajte, kličite k njemu iz vsega srca ... (Nasveti, Uvod, vv. 15.17)

»Kajti če je Bog zasadil to Družbo, je ne bo nikoli zapustil, ker pravi Sveto pismo: Nikoli nisem videl, da bi bil pravični zapuščen in bi njegovo potomstvo beračilo.« (IV. nasvet, v. 8)

Ta in nekatere druge trditve izražajo gotovost Angeline vere, čeprav o njej izrecno ne govori.

Naslednja spodbuda izraža njeno neomajno vero v večno življenje:

»Spodbujajte jih, naj si želijo nebeških radosti in dobrin, naj hrepene po vedno novih veselih praznikih v nebesih, po blaženih in večnih zmagoslavjih. Naj se

odslej popolnoma odpovedo ljubezni do tega bednega in varljivega sveta, kjer ni ne pravega miru ne pravega zadovoljstva, ampak so le prazne sanje ali težki napori, vse je bedno in ničevno.« (V. nasvet, v. 3.4.5)

Nemalokrat Angela dviga pogled v večnost in odvrta od dvomov:

»Kako se morajo veseliti in praznovati, ker je v nebesih za vse in za vsako posebej pripravljena nova krona slave in veselja, če bodo le ostale trdne in stanovitne v svojem sklepu in si bodo prizadevale izpolnjevati pravilo. O tem ne smejo nikoli podvomiti.« (V. nasvet, v. 25.26.27.28)

Kolonelam ali voditeljicam Družbe sv. Uršule govori, kot bi bila že v nebesih:

»Povejte jim tudi, da je sedaj moje življenje polnejše kot takrat, ko so me videle telesno in da jih sedaj bolje vidim in poznam, jim morem in hočem še bolj pomagati.

In da sem stalno med njimi z mojim ali, boljše, našim in nas vseh Ljubiteljem, če le verujejo ter ne izgube poguma in upanja.» (V. nasvet, v. 35–39)

Spet drugač jih spodbuja, naj si prizadevajo za pošteno in krepostno življenje, za prejemanje zakramentov, kar seveda predpostavlja duha vere:

»Rade se jim prilagodite pri vsakem poštemem in krepostnem dejanju, kot vam ustreza in vam je mogoče, posebno kar se tiče obnašanja, prejemanja zakramentov sprave in evharistije in drugih podobnih dejanj.« (VI. nasvet, v. 7)

Kako zelo je Angela bedela nad tem, da bi njene hčere ostale v zdravem nauku Katoliške cerkve v času, ko se je širilo luteranstvo, vidimo iz naslednjega naročila: *»Potrebno jih je torej varovati pred kužnimi nazori krivovercev. Ko slišite, da je kak pridigar ali kdo drug na glasu krive vere ali da oznanja novotarije, ki niso v skladu s splošnimi načeli Cerkve ali s tem, kar ste prejele od nas, na lep način prepričajte, da bi vaše hčerkice poslušale take osebe. Pogosto se namreč zgodi, da se zaseje v duha slabo seme, ki se potem težko izruje.« (VII. nasvet, v. 12–16)*

Kot ljubeča mati je v Zadnjem nasvetu še enkrat spodbudila in obljubila: *»In trdno verujte: takrat (v trenutku smrti) boste na poseben način spoznale, da sem vaša zvesta prijateljica. Sedaj vas zapuščam, potolažite se, živo verujte in upajte.« (Zadnji nasvet, v. 25–26)*

VOLILA

Tudi v Oporoki, ki je namenjena gospem vdovam, najdemo Angelin pogled vere, ki razodeva svetopi-semko govorico: *»Moje predrage in spoštovane sestre in matere v krvi Jezusa Kristusa!« (Oporoka, Uvodna beseda, v. 4)* Te besede nas spomnijo na Jezusove besede: *»Kdo je moja mati in kdo so moji bratje? ... Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati.« (Mt 12,48.50)*

V zadnjih vrsticah Uvodne besede še naroča: *»Zato se morate prav trdno odločiti, da se boste popolnoma podvrgle njegovi volji in boste z živo in neomajno vero sprejemale od njega to, kar morate delati iz ljubezni do njega, in v tem vztrajale stanovitno do konca, naj pride, kar hoče.« (Oporoka, Uvodna beseda, v. 22–24)*

V Zadnjem volilu Angela še enkrat razlije svoje materinsko srce in ker sluti nevarnost needinosti, opogumlja in roti z besedami: *»Verjemite mi, ne dvomite, trdno verujte, da bo tako. Vem, kaj pravim. Blagor tistim, ki se bodo zares zavzeli zanj (za Družbo).« (Zadnje volilo, v. 9–13)*

Naj to razmišljanje o veri naše svete Matre Suor Angele zaključimo s pričevanjem njenega tajnika Gabriela Cozzana, ki mu je narekovala, kar je želela položiti na srce svojim duhovnim hčeram: *»Njene besede so bile goreče, močne in blage, povedane s takšno novo močjo in milino, da je vsak, kdor koli se ji je približal, mogel zatrditi: Tu je resnično Bog navzoč ... Bila je kot ogenj in plamen ljubezni, ki je vse vnemal; bila je kot sonce, ki je vse razsvetljevala; bila je kot Božji prestol, ki je vse učila ... Bog je bil njena edina ljubezen in njeno edino dobro. Imela je tako lakoto in žejo po zveličanju in dobrem bližnjega, da je bila v resnici razpoložena in pripravljena dati ne samo eno, temveč tisoč življenj, če bi jih imela, za blagor najmanjšega.«*

Naj nam njen blagoslov in materinska priprošnja pomagata, da bomo tudi me vesele, polne ljubezni, vere in upanja v Boga (prim. Pravilo IX., v. 11) in da bo v nas močna želja po zveličanju vseh ljudi. Prosimo jo, naj se milostno ozre na nas in nas blagoslovi, kakor je to storila prav na koncu spisov, v Zadnjem volilu: *»Zdaj odhajam, ve pa medtem storite, kar je potrebno narediti. Še prej pa vas objamem in dam vsem poljub miru s prošnjo Bogu, da vas blagoslovi. In **nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.**«*

š. Mihaela Bizjak

Usposabljanje za mladinske voditelje v Kopru

naš
apostolat

Letos smo v Kopru prvič začeli z usposabljanjem za mladinske voditelje, ki ga vodi primorska ekipa Slovenske šole za animatorje. Srečanja potekajo enkrat mesečno in so namenjena osebni rasti voditeljev ter njihovem osvajanju znanj in veščin za vodenje skupine.

Blaženi Anton Martin Slomšek pravi:
»Hočeš druge vneti, moraš sam goreti.
Mrtvo oglje se ne vžge.«

Prav tega smo se morali voditelji in člani primorske ekipe Slovenske šole za animatorje močno zavdati, medtem ko smo na usposabljanje za mladinske voditelje v Kopru vabili mlade nad 18 let, ki že vodijo ali si želijo voditi kakšno skupino (mladinsko, pevsko, skavtsko, oratorij itd.). Če mi ne bi bili vneti in tako goreli, tudi mlajših voditeljev ne bi mogli spodbuditi, da se udeležijo našega usposabljanja. Pravzaprav je naša ekipa tako močno gorela, da je res spodbudila nepričakovano število mladih, saj se nas je zbralo skupaj z našo primorsko ekipo SŠA kar 30. Polno mladostne energije in veselja je napolnilo dvorano Študentskega centra Jadro v ponedeljek, 14. 10. 2013. Začetno tremo in led smo razbili s preprostimi igrami, da smo se spoznali, uigrali in nasmejali. Temu je na hitro sledila predstavitev ekipe SŠA in vsak od udeležencev je v treh besedah povedal, kaj pričakuje od teh srečanj. Večinoma je bilo slišati besede: vera, rast,

druženje, novi izzivi, izkušnje, nove veščine, metode. Skratka, vsak bo zagotovo dobil nekaj zase. Da pa ne bi ostali samo pri tem, smo bili seznanjeni tudi z glavno nitjo vseh srečanj, ki se glasi: Pojdite in obrodite sad, ki ostane. Sledil je kratek nagovor. Po nagovoru smo si drug drugemu risali na hrbet in ugotavljali, kaj je narisano. Tako smo si drug drugemu risali in zadnji je moral povedati, kaj je narisano. To je bila samo izhodiščna točka naše prve teme, in sicer komunikacije. V sklopu komunikacije smo šli še eno igro, kjer je bilo potrebno s pantomimo, glasovi in opisom dobiti svojo skupino. Ti dve igri sta nam bili v pomoč, da so poiskali težave, ki se pojavljajo med komunikacijo, kot so šum, utrujenost, nejasnost itd. Skozi celotno srečanje smo se naučili nekaj novega o komunikaciji in si na svoj list tudi zapisali 5 pravil učinkovite komunikacije. Sledilo je razmišljanje ob Božji besedi, in sicer 2 Mz 3, ki nam spregovori predvsem o obisku Boga. Mojzes je pasel drobnico, kar simbolizira vsakdanje dejanje in nam sporoča, da nas Bog obišče v vsakdanu, v največji stiski. Odlomek je bil pobuda za adoracijo, ko smo se res sezuli pred Gospodom in mu dovolili, da stopi z nami v odnos. Z blagoslovom Najsvetejšega in

kratko molitvijo smo se razšli in si rekli nasvidenje naslednjič. Do takrat pa Pojdite in obrodite sad.

Odmev udeleženke usposabljanja:

»Na veliko presenečenje ekipe SŠA se nas je v študentskem domu Jadro zbralo veliko nadobudnih bodočih, bivših, sedanjih voditeljev mladinskih skupin in ostalih, ki hočejo odriniti na globoko. Na srečanju za voditelje sem se počutila dobro in sprejeto, čeprav nisem poznala vseh udeležencev. Z uvodno igro smo se prav lepo povezali. Vloge so si voditelji razdelili, tako da je vsak nekaj časa vodil program, kar je ohranilo srečanje bolj zanimivo. Veselimo se naslednjega srečanja, saj vemo, da nas čez leto čaka mnogo zabavnih, poučnih srečanj, preko katerih bomo spoznavali sebe, Boga in drug drugega.

Naj velja ob koncu zahvala primorski EKIPI SŠA za izvedbo srečanja.«

Petra Sovdat in udeleženci

Lepa.si

Gotovo ste že slišali spodbudo papeža Frančiška vsem kristjanom, naj gremo iz varnih skupnosti in »zakristij«, iz krajev, kjer je vse dokaj poznano in predvidljivo, med ljudi, ki živijo »na ulicah sveta«, kjer ni vse zagotovljeno in kjer večina Jezusa ne pozna v resnici.

S. Simona se je septembra 2013 podala v takšno izkušnjo, saj je postala profesorica angleščine

in nemščine na eni od poklicnih srednjih šol. Poleg poučevanja je največji izziv vzgojno delovanje, ki je še kako potrebno, a žal so učiteljem odvzete skoraj vse možnosti na tem področju, zato je učiteljski poklic zahteven in naporen. Čeprav hodi v šolo v civilni obleki, se je hitro razvedelo, da je »nuna«. In tako se je začelo njeno pričevanje za Jezusa, ki včasih tudi boli.

V oktobru je šola organizirala tako imenovane projektne dneve. Vsak profesor je moral pripraviti dva

šolska dneva na neko temo (12 ur). S. Simona je želela nekaj narediti za dekleta in je k sodelovanju povabila s. Anjo in mene. Ravnateljica je dala dovoljenje, a priti sva morali v civilni obleki in pripraviti program brez verskih vsebin. Takoj sva se navdušili in skupaj smo pripravile program Lepa.si, ki ga izvajamo tudi v Hiši kruha za dekleta od 13 do 16 let. »Kdor zna lepo govoriti o človeku, govori o Bogu in prebuja v dušah nekaj Božjega.« Ta misel nas je spremljala. Projekt smo priporočile sv. Angeli, sv. Uršuli in bl. Janezu XXIII.

Prijavilo se je 21 deklet in na srečo smo dobile lepo in veliko učilnico, sodobno opremljeno. Po uršulinsko smo naredile krog in v središče postavile nekaj prijetnega blaga in glinene ženske figurice ter stekleničko narde. Prvi dan smo čutile kar nekaj napetosti, preverjanja in nezaupanja. V sosednji učilnici so fantje imeli projekt o vijakih in maticah (res ne vem, kaj lahko s tem počneš 12 ur) in bilo je očitno, da jih dekleta precej bolj zanimajo. Temu primerno so med odmorom prihajali v razred, gledali skozi okence na vratih, se zanimali, kaj delamo. Res, tudi zanje bi moral nekdo poskrbeti.

Drugi dan se je že vzpostavilo več zaupanja, vse smo se sprostile in čutile smo, kako lepo je, ko med ženskami steče stik, ko se pogovarjamo o temah, ki so tako zelo naše.

Takole je tekel vsebinski program:

- Spoznavanje.
- Družbena merila za lepoto
- Moja lepota – kaj na meni mi je všeč?
- Naša ženskost: kdo je ženska?
- Naše telo: ženski ciklus in vpliv na doživljanje sebe in sveta
- Trihotomični pogled na človeka s poudarkom na čustvih
- Samopodoba
- Razlike med moškim in žensko
- Lepota je uresničena ljubezen
- Priprava na predstavitev

Uporabile smo tudi različne metode: filmčke DOVE (realbeautycampaign.com), ples, glino, delo v skupinah, sprehod, izdelovanje plakatov, osebno delo z delovnimi listi, interaktivno predavanje.

Opazile smo, kako se dekleta med seboj razlikujejo po tem, kako razmišljajo, koliko se upajo povedati o sebi, kako razumejo življenje, kako čutijo svoje telo. V ozadju je seveda vpliv bolj ali manj zdrave družine. V vsakem dekletu je možnost za večjo rast in zorenje, a žal nimajo dovolj možnosti za osebni razvoj. Želela bi si, da bi lahko z njimi nadaljevale in imela npr. vsak mesec nekajurno delavnico. In jasno je, kako zelo bi bil potreben predmet o odnosih, komunikaciji in osebnostni rasti.

a. Meta Potočnik

Drage sestre , dragi prijatelji misijonov, ...

misijoni

... ja, kot vidite na fotografiji, je danes za nas praznik veselja in zmage. Na naši novi postojanki –Sandiara - smo prejeli vozilo MIVE, naš novi Suzuki-Vitara. Oh, kakšna sreča je imeti tako velikodušne prijatelje. HVALA vam iz vsega srca, dragi bratje in sestre v domovini! Naj On sam, Gospod in Bog, ki vidi na skrivnem in pozna srce slehernega, bogato povrne s svojimi darovi vse vaše odpovedi in žrtve za rast Kraljestva ! Da bi Kristus Kralj resnično vladal v srcih naših otrok, mladih in ljudi na novem misijonu v Sandiara. Naj se po zgledu vaše dobrote odpirajo srca še novim prijateljem misijonov.

Avto, ki smo ga prejeli, bomo uporabljali za potrebe vrtca in osnovne šole, ki ju želimo tu graditi. Na nekaterih župnijah sem v času dopusta že predstavila ta projekt in se želim še enkrat zahvaliti vsem, ki ste v ta namen že darovali.

Trenutno sva na novi postojanki le dve sestri uršulinki. Živiva v najeti, novozgrajeni in neopremljeni hiši, dokler ne zgradimo svojega vrtca, šole in stanovanja za sestre. Župnija nam je odstopila za potrebe vrtca prostor nekdanjega, opuščenega vrtca, ki ga zdaj urejamo in usposabljammo za ta prehodni čas. Torej,

čaka nas kar nekaj skrbi in naporov ob novi gradnji, zlasti ob pomanjkanju dobrih materialov in dobrih mojstrov, ki jih v Afriki težko najdemo. Vendar zaupam, da bo On sam - Gospod in Stavbenik - gradil in vodil misli ter dejanja vseh, ki bodo vključeni v gradnjo stavb kot v « gradnjo » osebja šole in otrok, v delavne, odgovorne in vesele ljudi ter državljane.

Lepo vas pozdravljam v mojem « novem - serer sinj » jeziku, ki bo odslej moj novi jezik sporazumevanja s prebivalci v Sandiara. Nafio! in Njokondjal za vse kar storite za nas!

p.s. Pošiljam nekaj fotografij

In še nekaj fotografij z našega praznovanja jubileja! Namreč te dni praznujemo zaključek jubilejnega leta, 50 let prihoda sester uršulink v Senegal. Veselite in zahvaljujte se Gospodu - velikemu in dobremu Bogu, za vse kar dela za nas!

Δ. Polona iz Senegala

Odmev po perujskem misijonu v Sloveniji

Susy in Miguel

Dragi naši,

pošiljava vam en kup pozdravov iz Pukarája. Iz srca hvala za tako prisrčno gostoljubje, ki sva ga smela uživati v Sloveniji. Za naju je bila ta izkušnja kot nekašne duhovne vaje, kjer smo se srečevali z Jezusom, kjer smo ga lahko bolj spoznavali, kjer smo dojeli, kako pomembno mesto igra v našem življenju.

Kar se naju je močno dotaknilo, je vaša vera. Nikoli ne bomo pozabili polnih cerkva, gorečih župnikov in predanih uršulink. Imeli smo srečo spoznati veliko dobrih ljudi. Še sedaj se pogovarjamo o urejenosti

in čistoči vsepovsod. Še malo topline med vami in bi bila Slovenija pravljica dežela. In kar je za nas skoraj nemogoče: že od malega se spoštuje norme, npr. v prometu. Kakšen lep spomin? Uf, toliko vsega čudovitega! Mogoče spomin iz Izole: otroci, ki se nam z veliko spontanostjo pridružijo pri dinamikah! Radostni in Božji. Za njih ni razlik v kulturah, jeziku, barvi kože!

P. S. Ashley in Angel dodajata, da ne bosta nikoli pozabila, kako lepo je na misijonu in ko pomislita na Slovenijo, rečeta: JEZUS in MORJE!!!

49

Yina in Javier

Drage sestre in vsi v Sloveniji !

Najprej najlepša hvala za vse, kar ste nam dali v Sloveniji. Hvala za vašo izkušnjo vere in topline, ki jo ima Bog za vse nas. Res imate vero! Ko se sedaj spominjamo na izkušnjo misijona, nas greje misel, da je prav vera v Jezusa tista, ki premaguje razdalje, kulture. On nas dela eno.

Sedaj čutimo veliko globljo hvaležnost za vse, kar delate za naš Pukara. Misijon nas je pripravil za preizkušnjo, ki nas je pričakala na naši župniji. Čutimo se močnejši, zaupamo. In z izkušnjo vaših župnikov nam je lažje nositi našo realnost. Nepozabno?! Prekrasna narava, uršulinke, toplina ljudi, domačnost pri noni in Andrejini družini, dinamičnost duhovnikov ... Smo bili res tam ali smo samo sanjali?

Za Javierja je bilo najmočnejše izkustvo izkustvo Boga: po eni strani kot na drugem planeta, nič 'a lo peruano', po drugi strani močna Jezusova navzočnost,

ki naredi vse domače in enkratno. Zdaj šele lahko razumem Potovce – vedno imajo priprave, a ko pridejo sem, vidijo, da je zelo drugače. Podobno je bilo z mano. Veliko sem vedel o Sloveniji, vendar sem se počutil popolnoma izgubljenega, ko sem bil tam v živo. Kaj pušča misijon v meni? Čutim se bolj odgovornega za naše ljudi tu, še posebej za mlade. Veliko sem se naučil. Ne moremo zvrčati odgovornosti na druge, na vlado, na župnika. Sami moramo prevzeti pobudo. Če čakamo, ne bo nikoli prišlo do spremembe. Kar me je šokiralo, je bil hiter ritem življenja. Tako zelo smo tu pri nas navajeni na občutek umirjenosti. V Sloveniji mi je bilo ves čas nekako čudno ob drvenju. In za kar sem res hvaležen, je milost, da nam je misijon prenovil odnos z Jezusom. Vrgel me je ven iz okvirja. Zelo ga čutim. Gracias!

P. S. Angela Jazmin? "Kdaj gremo spet k noni?" sprašuje.

A. Andreja

Hvaležna! Brez vas bi mi bilo nemogoče. Še posebej hvala bot'rcam, ki ste molile za misijon, in skupnostma pri Svetem Duhu in v Mariboru za gostoljubje. Veliko mi je pomenilo, da smo se lahko srečali, podelili in slavili Boga skupaj. Tudi misijonarjem je veliko pomenilo. Njihov komentar? "Nič čudnega, da v Peruju ni uršulinskih poklicev. Vse gre za slovenske ..." Bog vam povrni. In kot vedno rečem: Za vsako srečno misijonarko, ena velikodušna provinca! Naj vam On nakloni še veliko (misijonskih) poklicev. Njemu slava! Amen.

Obisk sv. Angele

naše
institucije

Med počitnicami, v času, ko je bil Angelin vrtec zaprt, smo imeli v našem novem domu prav posebno gostjo. Kip sv. Angele. Ko smo jo sprejeli medse, sem v sebi čutila prav poseben nemir – v naš dom smo prinesli kip žene, ki sem jo občudovala že od srednješolskih let. »Bo naš dom primeren za tako pomembno gostjo?« sem se spraševala in iskala primeren prostor, kamor bi jo postavili. Letošnje poletne počitnice so bile za nas posebne, saj je nekaj dni pred prihodom sv. Angele starejša hči Ema zbolela za boreliozo. Nekako smo se že sprijaznili s tem, da sta bila malčka tista, ki sta bila večino časa bolna, sedaj pa je bila prvič resno bolna Ema. Zaradi zapletov s postavljanjem Emine diagnoze, skrbi, kako se bo bolezen pozdravila, vsakodnevnih odhodov na Infekcijsko kliniko v Ljubljani, iskanja varstva za malčka za čas, ko sva bili z Emo dnevno odsotni, vročinskega vala ter nenazadnje tudi zaradi odpovedi dopusta na otoku Rabu, ki so ga otroci že mesece željno pričakovali, je bilo obdobje polno skrbi in zelo stresno. Ko smo se ob večerih zbirali ob kipu sv. Angele, smo ji prav vsi izročali svoje stiske in prošnje. Otroci so bili nemirni, Ema se je počutila slabo, malčka sta bila brez Eme, ki jima predstavlja podporo in zgled, kot brez kompasa. Težko smo sprejemali dejstvo, da smo tokrat bolni tudi poleti, saj nam je bilo prejšnja leta prizanešeno vsaj takrat. Neke noči, ko so vsi spali, sem v hudi osebnosti

stiski odnesla kip sv. Angele na hodnik, prižgala luč in pokleknila pred njo. Iz mene so vrele besede bolečine in stiske, prosila sem jo za moč, da sprejemem dejstvo, da mi je naložen zame nepredstavljivo težak križ – konstantne bolezni otrok, ki so izčrpavala ne samo otroke, ampak tudi mene in moža. Ko sem v obupu prosila za moč, se je naenkrat v meni prebudil glas: »Sprejmi ta križ, objemi ga z vso močjo, z vso silovitostjo, in križ bo postal lahak. Bodi krotka in ponižna, sprejmi Gospodovo voljo, On namreč vse ve, tudi to, kaj je dobro za vas.« V meni se je naselil mir. Od tistega trenutka dalje v meni ni več strahu, kaj bo z otroki. Popolnoma zaupam Gospodu, da nas ima rad in da nas spremlja. Sv. Angela je spremljala našo pot, ki smo

jo hodili v Angelinem vrtcu od jeseni 2007 dalje, spremljala je najino željo po še enem otročku, ki nam jo je po molitvi mnogih mamic iz jasli leta 2009 izpolnila dvojno. Spremljala je naše bolezni in nam izprosila boljše zdravje, predvsem pa je med svojim obiskom pri Gospodu izprosila, da je iz mojega srca izpuhtel neprestani strah, kaj bo z otroki, ter se naselil prepo-trebni mir. Ko nas bo sv. Angela obiskala naslednjič, ne bo več samo spoštovana gostja, ampak družinski član, saj je v času, ko je bila pri nas na obisku, postala del naše družine. Prosi za nas in vse družine Angelinega vrtca, sv. Angela!

Jerneja Pogorevc

,Kar imam, to ti dam' v Študentskem domu Uršula

Šestnajst novih zgodb se je s prvim oktobrom začelo prepletati z zgodbami tistih študentk, ki so že lani bivale v našem študentskem domu. Ko se v hiši zamenja tretjina ljudi, življenje ne more več teči po starih tirih, spremembam so vrata na široko odprta. Duhovno-družabni vikend je bil priložnost, da se teža sprememb omili in da se razveselimo novih priložnosti, ki jih omogoča vsaka s tem, kar je in s sinergijo naših moči in talentov. Sobotno dopoldne tistega vikenda smo izkoristile za srečanje z ljubljansko skupnostjo. Posebej smo hvaležne, ker je vsaka sestra izžrebala imeni dveh ali treh študentk, ki jih bo to leto intenzivno podpirala z molitvijo.

Naša rdeča nit tega študijskega leta je beseda apostola Petra, ki hromemu ob tempeljskih vratih ni mogel dati denarja: »Kar imam, to ti dam.« Skupaj z apostolom Janezom sta mu izročila to, kar sta sama prejela: dar zdravja. Ko pomagam bližnjemu, pomagam tudi sebi, saj se s tem učim, kako živeti odnose. Ob stiski drugega razširim svoj pogled in na nov način sprejemam svoje probleme. V odnosu do drugih postanem bolj čuteča, se ne zapiram vase. V drobnih dejanjih ljubezni krepim odnos z Jezusom, saj sam pravi: »Kar ste storili enemu teh malih, ste meni storili.« Ko odkrivam in uporabljam talente, ki mi jih je dal Bog, jih s tem tudi razvijam, se jih vedno bolj zavedam in se veselim tega, kar sem. Verjamem, da bo izbrana

TIK PRED KOSILOM: SESTRE LJUBLJANSKE SKUPNOSTI IN ŠTUDENTKE. V OZADJU NEKAJ PROMOCIJSKIH PLAKATOV OSEBNIH TALENTOV IN DRZEN NABOR IDEJ ZA AKTIVNOSTI V NOVEM ŠTUDIJSKEM LETU.

spodbuda za vsako od nas – če jo uresničimo – kako-vostna naložba za življenje.

Kuhinja, stopnišče, stol v sobi, kavč v avli so naša telovadnica za tovrsten trening ljubezni. Drugi prostor je skupina Serviam. Gre za mednarodno uršulinsko združenje, ki povezuje učence, sodelavce, dobrotnike in uršulinke, ki želijo v duhu svete Angele na konkreten in prostovoljen način služiti ljudem (s tem pa tudi Bogu). Skupaj s s. Uršo Doblehar, ki je v

študentskem domu zamenjala s. Anjo Rozoničnik, so študentke priložnost za služenje tudi izven zidov ljubljanskega samostana prepoznale v prostovoljnem delu na pediatrični kliniki. Najprej jih čaka usposabljanje za to delo, takoj nato pa – skok v družabne in ustvarjalne urice z otroki. Veselimo se njihove odločitve in poganjkov, ki začenjajo brsteti tudi na slovenskih vejah drevesa Serviam.

Ena od profesorric z oddelka za pedagogiko na Filozofski fakulteti nam je nekoč rekla, da bo študent, ki samo študira, težko uspel in dobil službo. Kako prav ima. Razširiti prostore svojega bivanja, tkati osebne in profesionalne vezi in odpreti srce je poleg resnega študija ena ključnih študentskih nalog. Sprašujem pa se, koliko jih lahko tisti, ki smo in delamo z njimi, pri tem podpremo.

a. Jana Rovtar

PRVI VEČER V ŠTUDENTSKEM DOMU, KARMEN PA PRAZNUJE ROJSTNI DAN. ZA FOTOGRAFINJO JE ZMANJKALO PROSTORA, SMO PA PODRLE REKORD: V KUHINJI V MANSARDI ŠE NIKOLI NI BILO TOLIKO LJUDI NAENKRAT – S TORTO V ROKI ©.

Delovanje Akademije Mericianum

Akademija Mericianum je enota uršulinskega zavoda. Ustanovljena je bila za izvajanje različnih programov izobraževanja in drugega izpopolnjevanja, predvsem pastoralnega značaja.

Prva dejavnost Akademije Mericianum je bilo izobraževanje Montessori, ki smo ga izvajali z Montessori Vereinigung, Achen leta 2004/5 za vzgojiteljice Angelinega vrtca in druge. Po premisleku o razlogih za in proti nadaljevanju te dejavnosti smo se odločili, da bomo svoje moči vložili v razvoj Kateheze Dobrega pastirja.

Programi KDP so se od prve poskusne izvedbe leta 2002/3 do danes že ukoreninili. Po prvotni odvisnosti od učiteljev iz tujine smo se nekatere katehistinje že usposobile, da lahko same vodimo programe.

S ponovitvijo posameznih izobraževanj in s sodelovanjem pri njihovem izvajanju smo pridobile določene pristojnosti v skladu z mednarodnimi pravili za voditelje in izvajalce programov KDP. Sodelovale smo pri programih, izdelovale materiale in se skupno poglobljale v točke krščanskega sporočila za posamezne kateheze. To je bilo intenzivno strokovno izpopolnjevanje. Poleg tega smo si med seboj pomagale, se spodbujale, se povezovale, se pogovarjale

in se skupaj ozirale v Dobrega pastirja, ki je umrl in vstal zato, da bi vse pritegnil k sebi.

Spontano se je oblikoval tim osmih stalnih sodelavk, ki smo vedno bolj videle vrednost in pomembnost KDP. Širilo se je tudi polje delovanja, ki ga je bilo treba načrtovati. Spoznale smo, da ne moremo biti več vse vključene v vse, zato se je oblikoval programski svet, ki je posvetovalno telo ravnateljice za področje delovanja KDP. Za vsako izvedbo programa pa v skladu z mednarodnimi standardi sproti izberemo voditeljico programa in sestavimo skupino izvajalk.

Osnovna naloga Akademije Mericianum so izobraževalni programi za katehiste, da bi otrokom lažje

pomagali priti bližje k Bogu. Trenutno izvajamo dva programa za katehezo na 1. in 2. starostni stopnji. V letu 2014 pa bomo prvič izvedli program za 3. starostno stopnjo.

Potem ko je skozi programe šlo že več kot sto katehistov, smo z namenom, da bi ohranjali kakovost in strokovno verodostojnost KDP, ustanovili konferenco KDP, ki združuje in povezuje katehiste.

Zadali smo si nalogo, da prevedemo in izdamo nekaj temeljnih strokovnih knjig.

a. Darjana Joman

Kulturno društvo Schellenburg

55

Glasba je obogaten, ozaljšan čas, ki lahko nahrani osiromašeno dušo, jo razsvetli v teminah življenja in ji pokaže pot k Izviru vsega. Zato vas letos vabimo, da bi se sredi vsega hitenja znali ob glasbi ustaviti in okušati čas, ki vam je podarjen.

KAJ VAM PONUJAMO NA TEM PODROČJU?

Sakralni abonma si pogumno utira pot v tretji sezoni. Ob klasičnih zborovskih zasedbah, ki so v našem programu že uveljavljene, velja letos omeniti predvsem božični koncert, ki ga bo na praznik sv. Štefana imel Slovenski oktet, ter januarski zbor Alfa in Omega z instrumentalnim ansamblom pod vodstvom Nade

Žgur, ki v naš spored prinaša novost, svežino in drznost.

Z novembrom smo začeli tudi nov program, Cikel orgelskih koncertov, ki jih bo na Močnikovih orglah v cerkvi sv. Frančiška v Šiški izvedel italijanski organist Pierpaolo Turetta. V sedmih koncertih bomo slišali celoten orgelski opus skladatelja Olivierja Messiaena, ki je navdih za svoja dela črpal v Božji besedi. Z njim bomo prehodili liturgično leto: praznik vseh svetih, božič, sveto Rešnje telo, vnebohod, binkošti in praznik Svete Trojice. Ker v tem letu v cerkvi Sv. Trojice v Ljubljani obnavljamo Goršičeve orgle, upamo, da

bomo s tovrstnimi programi na orglah lahko v bodoče nadaljevali tudi v domači cerkvi.

Septembra pa je zaživel tudi že dolgo načrtovani Deški zbor Schellenburg. Petnajst fantov, starih od šest do trinajst let, prihaja tedensko na vaje, imeli pa smo že tudi prvi nastop. Njihov program obsega latinščino (Barbara Toplak), vokalno tehniko (Renata Klančič), klasično polifonijo (Gregor Klančič) in gregorijanski koral (s. Božena Kutnar).

Hvala vsem, ki naše delovanje spremljate in podpirate.

s. Božena Kutnar

Maribor

iz naših
skupnosti

Jezusove besede Samarijanki: »Veruj mi, žena!« so tudi ženske, ki so se v letu vere vsak mesec zbirale v naši mariborski skupnosti, vabile k prizadevanju za celostno rast. Skupna molitev v kapeli, podeljevanje življenja v manjših skupinah, skupna iskanja, osebni pogovori, praktične vaje, različne teme, srečevanja s sestrami, duhovne obnove ... vse to nas je medsebojno bogatilo. Srečujemo se v treh skupinah. Prva, »Odsev«, se zbira že šesto leto, »Lučke« začenjajo drugo leto, letošnja, nova skupina pa še išče svojo identiteto! Srečne »romarice vere«!

57

Ljubljana

Bolezen in smrt s. Metke Capuder sta nas še bolj povezali z njenimi brati in sestro ter njihovimi družinami. Tako smo se v sredo, 6. novembra zvečer, zbrali v uršulinski cerkvi v Ljubljani pri sv. maši v zahvalo za življenje s. Metke. Po sveti maši in večernicah za rajne v cerkvi smo se sestre uršulinke iz skupnosti v Ljubljani in na Pržanu skupaj s sorodniki s. Metke zbrali v samostanski jedilnici k večerji in skupnemu klepetu.

Naše življenje sestavlja mnogo drobnih opravil, dogodkov, srečanj in nekaj od tega želimo podeliti tudi z vami; bistvo pa je itak očem nevidno, bi rekel Mali princ.

S. Gracija: »V skupnosti je potrebno poskrbeti tudi za zdravje in kaj je boljšega in bolj enostavnega kot čaj iz domačih rožic.«

S. Irena: »Na enodnevnem oratoriju v Kamniku so otroci z zanimanjem spoznavali sv. Angelo. ‚Kot je bilo Angeli že v mladosti razodeto, da ima Bog z njo posebne načrte, tako računa prav na vsakega izmed nas.‘«

S. Sabina: »Kaj je lepšega kot ostajati v Božji bližini tudi po skrbi za zakristijo, cerkev, bogoslužje...«

S. Marija Irena: »Kitara je nepogrešljiva pri delu z mladimi.«

Mekinje

Pržan

Zadnjega pomladnega ali prvega poletnega dne bi pržansko skupnost lahko sledili s »satelitko« in videli, kako hiti preko avstrijske meje na Dunaj izpolnjevati naročilo prejšnjega kapitlja, ki pravi, naj gremo preko meja. Ta dan je bil 21. junij 2013. Podale smo se obiskat pobrateno skupnost provincialata na Dunaju. Po malih zapletih na predmestnih ulicah smo srečno prispele do samostana na F. Asenbaurgasse in doživele topel sprejem sester. Sprejel nas je tudi njihov kuža. Poleg hišnega gostoljubja, ogleda samostana in šole smo bile deležne tudi obiska centra mesta. Sprehodile smo se po ulici pred starim samostanom, bile pri maši v katedrali sv. Štefana in nato obedovale v restavraciji Inigo, pred jezuitsko cerkvijo. Že drugi dan smo se vrnile domov. Bilo je kratko pa sladko. Sedaj pričakujemo, da nam sestre vrnejo obisk.

SSkupnost pri Sv. Duhu je brezmejna. Sicer živimo na vasi, znotraj lesene ograje. Uršulinski kompleks (samostan in Hiša kruha - Dom, Kašča, Pristava) poleg 16 sester s pridom uporabljajo mnogi obiskovalci duhovnih programov, a sestre nabiramo kilometre peš, s kolesom, z avtomobili, invalidskim vozičkom in javnimi prevoznimi sredstvi, da lahko uresničujemo svoje poslanstvo. Saj veste: študij v Rimu, KDP v Ljubljani in po vsej Sloveniji, romanje v Sveto deželo, KPŠ, SSKK, kateheza po župnijah, biblična dejavnost v raznovrstnih oblikah marsikje, ure in ure pa tekanje med hišami, po stopnicah, po hodnikih, po vrtu. Nabiramo kondicijo, uživamo zdravo hrano in jo delimo z mnogimi. Letos poleti je na eno od dreves v našem vrtu priletel cel roj čebel. Medtem, ko smo občudovale to dogajanje, pa je ena od sester rešila vrabčka, ki je zažvrgoel v njenih rokah.

Sveti Duh

Izola

62

Naša skupnost, tokrat spet malo spremenjena, se še naprej tke v življenje istrskih »lidi«. Z njimi bi rade delile bolečino in veselje, bedo in veličino, pa tudi življenje Vstalega, ki je Luč na naši poti. Istra, ki se ponaša z bogato zgodovino, preseneča tudi z naravnimi lepotami. Ko smo se v septembru odpravile v dolino Glinščice blizu Trsta, smo strmele nad domišljijo Stvarnika; prepadne stene, slap, alpska flora, gamsi spominjajo bolj na triglavsko pogorje kot na bližino morja. Poromale smo do cerkve sv. Marije na Pečeh, od koder je čudovit razgled in molitev se iz srca kar sama vzdigne v nebo.

BLEDI, IZGUBLJA (himna nedeljskih hvalnic)

s. Božena Kutnar

ustvarjalnost

Bliža se božič. Štiritredensko adventno hrepenenje srca, pričakovanje Nekoga, se izteka. Kdo je, ki prihaja? Koga pričakuje moje srce?

Iz davnine mi kliče prerok Izaija s svojo prerokbo, ki se je dopolnila pred toliko leti, a se uresničuje tudi danes v mojem srcu: »Dete nam je rojeno, sin nam je dan. Oblast je na njegovih ramah, imenuje se:

Čudoviti svetovalec, Močni Bog, Večni Oče, Knez miru.« (Iz 9,5)

Hvala, prerok, tolažeče so tvoje besede. Nismo sami ...

Vsemogočni hrepeni, da bi lahko bil z menoj ... v mojem srcu, v katerem se prepletata Njegova lepota in moj greh.

Prihaja ... Je že tu ...

On je, ki ga iščem. On je, po katerem hrepeni moje srce.

»Nemirno je naše srce,
dokler se ne umiri v Njem.« (sv. Avguštin)

Jezus, odpri mi srce, da te sprejemem, da te objamem in pestujem. Ti si moj Odrešenik, edino življenje in upanje. Naj ti ob tem božiču dovolim vstopiti globlje v moje srce. Naj živim v ljubeči povezanosti s teboj. Pridi ...

Pridi ... bodi zame, za vse moje drage, za vso našo zemljo in vse njene prebivalce

Čudoviti svetovalec, Močni Bog, Večni Oče, Knez miru mojega življenja.

»Pridi, Gospod Jezus.« (Raz 22,20)

Naj pride tudi k vam ob tem božiču Odrešenik in poteši hrepenenje vašega srca!

sestre uršulinke

